

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
วิทยาเขตพระนครเหนือ
การสร้างและหาประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
เรื่อง การฝึกปฏิบัติในงานวิชาโลหะวิทยา

Creating and Finding Efficiency Validation of Computer Assisted Instruction
Focused on the Practice to Prepare Specimens in Metallurgy.

งานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งในการดำเนินงานของ แผนกวิจัยและฝึกอบรม
ของ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ
ได้รับการอุดหนุนงบประมาณในการดำเนินการ
ปี พ.ศ. 2547

ลิขสิทธิ์ของ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้าง และหาประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การฝึกปฏิบัติในงานวิชาโลหะวิทยา ให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน 90 / 90 และวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักศึกษานักศึกษาสาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเนื้อ จำนวน 20 คน ผู้วิจัยทำการทดลอง โดยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบก่อนเรียน แล้วให้ทำการเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องการฝึกปฏิบัติในงานวิชาโลหะวิทยา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วย 6 บทเรียน ได้แก่ การตัดชิ้นงานทดสอบ การปรับผิวหน้าชิ้นงานทดสอบ การทำตัวเรือนแบบเย็น การเตรียมอุปกรณ์ในการขัดผิวหน้าชิ้นงาน ขั้นตอนการปฏิบัติงาน และข้อควรระวังในการปฏิบัติงาน หลังจากนั้นให้ทำแบบทดสอบหลังเรียน แล้วนำมารวบรวมหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังจากเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ผลการวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่า ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน 90 / 90 และหลังจากเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน นักศึกษามีความรู้เพิ่มมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

(นายพินกร จันทร์กระจาง)

ผู้วิจัย

ABSTRACT

The purposes of the research were to create and find efficiency validation of computer assisted instruction focused on the practice to prepare specimens in Metallurgy, for the standard 90 / 90 and analyze the student' learning achievement after using computer assisted instruction .

The samples were the 20 first year, Bachelor of Science in Technical Education students enrolled in Industrial Engineering, Rajamangala Institute of Technology, North Bangkok Campus. The researcher experimented by using pretest, and then using the computer assisted instruction focus on the practice to prepare specimens in learning, next the students did the posttest . After that the researcher calculated to find the computer assisted instruction efficiency and analyzed the students' leaning achievement after studying .

The result revealed that the computer assisted Instruction efficiency was efficient for standard 90 / 90 . And after studying by using computer assisted instruction, the students 'learning achievement increased significantly at 0.01 .

(MR. Tinakorn Chankrachang)

Researcher

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๒
สารบัญตาราง	๓
สารบัญภาพ	๔
บทนำ	๑
- ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
- วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๒
- สมมติฐานการวิจัย	๒
- ขอบเขตของการวิจัย	๓
- ข้อทดลองเบื้องต้นของการวิจัย	๓
- คำจำกัดความของการวิจัย	๔
- ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	๕
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๖
- การวิเคราะห์เนื้อหาวิชา	๖
- การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน	๗
- การสร้างแบบทดสอบผลลัมภ์ทางการเรียน	๙
- ความหมายคอมพิวเตอร์ช่วยสอน	๑๐
- การหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน	๑๑
- งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน	๑๑
วิธีการวิจัย	๑๔
- ระเบียบวิธีวิจัยที่ใช้	๑๔
- กลุ่มตัวอย่าง	๑๕
- เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๑๕
- การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล	๑๘
- สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	๑๙

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ผลของการวิจัย	23
- ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	23
- สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	26
สรุปผลการวิจัย ภูมิป্রายผลและข้อเสนอแนะ	27
- วัตถุประสงค์ของงานวิจัย	28
- สมมติฐานการวิจัย	28
- สรุปผลการวิจัย	28
- ภูมิป্রายผล	28
- ข้อเสนอแนะ	30
บรรณานุกรม	31
ภาคผนวก	33
- รายนามผู้เขียนชاغุตราชสื่อการสอน และหนังสือขอเชิญ เป็นผู้เขียนชاغุตราชสื่อการสอน	34
- ขอบข่ายของเนื้อหาวิชา เรื่อง การฝึกปฏิบัติลับดอกสว่านด้วยมือ	39
- แบบประเมินสื่อการสอนด้านเนื้อหา	40
- แบบประเมินสื่อการสอนด้านเทคนิคการผลิตสื่อ	42
- เกณฑ์การประเมินสื่อการสอน	44
- ผลการประเมินสื่อการสอนจากผู้เขียนชากุ ด้านเนื้อหา	45
- ผลการประเมินสื่อการสอนจากผู้เขียนชากุ ด้านเทคนิคการผลิตสื่อ	46
- ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงของข้อสอบกับวัตถุประสงค์	47
- แสดงผลการประเมินหาค่าความยากง่ายของแบบทดสอบฯ	48
- แสดงผลการประเมินหาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบฯ	49
- แสดงผลการประเมินหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบฯ	53
- ผลการคำนวณวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน	55
- แสดงการทดสอบนัยสำคัญโดยอาศัยการแจกแจงของที (t - test)	57
- แบบทดสอบในกวิจัย	59
- เฉลยแบบทดสอบในการวิจัย	64

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
- ลักษณะรายวิชา โลหะวิทยาในงานวิศวกรรม	65
- ลักษณะรายวิชา โลหะวิทยา	66
- ลักษณะรายวิชา โลหะวิทยางานคุณภาพสากล	67
- บทดำเนินเรื่อง	68

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. แสดงการทดลองที่มีกลุ่มตัวอย่างหนึ่งกลุ่ม ทำการทดลองก่อนและหลัง การทดลองทันที	14
2. แสดงค่าความคิดเห็นของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจากผู้เชี่ยวชาญ	23
3. แสดงค่าประเมินสื่อการสอนจากผู้เชี่ยวชาญ ด้านเนื้อหา	45
4. แสดงค่าประเมินสื่อการสอนจากผู้เชี่ยวชาญ ด้านเทคนิคการผลิตสื่อ	46
5. แสดงการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบตามวัตถุประสงค์	47
6. แสดงผลการประเมินค่าความยากง่ายของแบบทดสอบ	48
7. แสดงการประเมินค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ	49
8. แสดงหาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ เรียงลำดับคะแนนจากมากไปน้อย กลุ่มได้คะแนนสูง	50
9. แสดงหาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ เรียงลำดับคะแนนจากมากไปน้อย กลุ่มได้คะแนนน้อย	51
10. แสดงผลค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ	52
11. แสดงผลการประเมินค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ	53
12. แสดงการทดสอบนัยสำคัญโดยอาศัยการแจกแจงของที (t - test)	57

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1. แสดงขั้นตอนการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน	9
2. แสดงขั้นตอนการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน	17
3. แสดงขั้นตอนการทดลองและการวิเคราะห์ข้อมูล	19

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาในปัจจุบันมุ่งส่งเสริมผู้เรียนให้มีความรู้ในเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นจากอาจารย์ผู้สอนโดยตรง หรือจากการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งการมีสื่อการเรียนการสอนที่น่าสนใจ เพื่อจะน่าสนใจเนื้อหาต่าง ๆ นั้นจะช่วยดึงดูดความสนใจของผู้เรียน ในการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมและช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในเนื้อหาวิชานั้นดีขึ้น ดังนั้นจึงมีการนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อพัฒนาสื่อการเรียนการสอนเพิ่มมากขึ้น ในปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทำให้สามารถติดต่อข่าวสารกันได้แบบทุกหนทางทุกแห่งในโลก มีการประดิษฐ์คิดค้นอุปกรณ์สื่อสารและสิ่งอำนวยความสะดวกในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้แล้วยังมีการประดิษฐ์คิดค้นสื่อการศึกษาใหม่ ๆ ออกสู่ห้องตลาดมากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คือ “คอมพิวเตอร์” และได้มีการนำคอมพิวเตอร์มาใช้เพื่อการศึกษา กันอย่างแพร่หลาย (กรรมการศึกษานอกโรงเรียน , 2541 : 2) คอมพิวเตอร์ที่มาใช้ด้านการเรียนการสอน (Computer – Based Instruction) สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ได้แก่ คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer - Assisted Instruction : CAI) และคอมพิวเตอร์ช่วยจัดการเรียนการสอน (Computer – Managed Instruction : CMI) ซึ่งจะแบ่งตามลักษณะการนำไปใช้ในกิจกรรมของการเรียนการสอนทั้งหมด (ฤทธิ์มันต์ , 2536 : 136)

คอมพิวเตอร์ช่วยสอน หมายถึง สื่อการเรียนการสอนทางคอมพิวเตอร์รูปแบบหนึ่ง ซึ่งใช้ความสามารถของคอมพิวเตอร์ในการนำเสนอสื่อประสม ได้แก่ ข้อความ ภาพนิ่ง แผนภูมิ กราฟ ภาพเคลื่อนไหว วีดีทัศน์ และเสียง เพื่อถ่ายทอดเนื้อหาบทเรียนหรือองค์ความรู้ในลักษณะที่แตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับธรรมชาติและโครงสร้างของเนื้อหา มีเป้าหมายคือการได้มาซึ่งคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ดึงดูดความสนใจของผู้เรียน และต้องการกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความต้องอยากรู้ ช่วยให้ผู้เรียนที่เรียนอ่อนสามารถใช้เวลาอကเวลาเรียนในการฝึกฝนทักษะ และเพิ่มเติมความรู้ เพื่อที่จะปรับปรุงการเรียนของตนให้ทันผู้เรียนอื่นได้ ดังนั้นผู้สอนจึงสามารถนำคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไปใช้ช่วยในการสอนเสริม หรือสอนบททวนการสอนปกติให้เข้าเรียนได้โดยที่ผู้สอนไม่จำเป็นต้องเสียเวลาในการสอนข้ามกับผู้เรียนที่ตามไม่ทันหรือจัดการสอนเพิ่มเติม ผู้เรียนสามารถนำคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไปใช้ในการเรียนด้วยตนเองในเวลา และสถานที่ซึ่งผู้เรียนสะดวก สามารถเรียนในเวลาใดก็ได้ที่ต้องการ สามารถที่จะจูงใจผู้เรียน (Motivated) ที่จะเรียนและสนุกสนานไปกับการเรียน ตามแนวคิดของการเรียนรู้ในปัจจุบันที่เรียกว่า Learning is Fun ซึ่งหมายถึง การเรียนรู้เป็นเรื่องสนุก (ณ นอมพ์ , 2541 : 7 – 12)

ปัญหาของผู้ทำวิจัย คือ การสอนนักศึกษาที่มีจำนวนมาก ลักษณะเนื้อหาวิชาจะเน้นทางด้านปฏิบัติมาก ดังนั้นการสอนวิชาดังกล่าวจำเป็นต้องสอนสาขิตและมีทฤษฎีเข้ามาเกี่ยวข้องบ้าง การสอนสาขิตเพียงครั้งเดียวไม่สามารถทำให้นักศึกษาทั้งห้องเข้าใจ และปฏิบัติงานได้ตามที่ต้องการ ทำให้อาจารย์ผู้สอนจำเป็นต้องแบ่งกลุ่มนักศึกษาออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ แล้วอาจารย์ผู้สอนจะต้องสอนสาขิตหลาย ๆ ครั้งจึงจะทำให้นักศึกษาเข้าใจได้ทั่วถึง ผลที่ได้จากการสอนดังกล่าว อาจารย์ผู้สอนต้องเหนื่อยมากกว่าปกติ เพราะต้องสอนในเนื้อหาเดียวกันซ้ำแล้วซ้ำอีกหลายครั้ง และถ้าการสอนนั้นอาจารย์มีนักศึกษาบางคนที่ยังไม่เข้าใจหรือไม่กล้าถาม ก็ทำให้นักศึกษาดังกล่าวไม่มีความรู้ทฤษฎีและไม่สามารถปฏิบัติตามวัตถุประสงค์การสอนได้ อาจารย์ผู้สอนจะสอนทบทวนให้อีกครั้ง ก็ไม่สามารถปฏิบัติได้ เพราะนักศึกษาส่วนมากเข้าใจ ถ้าสอนใหม่อ่าจะทำให้การเรียนการสอนนักศึกษาทั้งห้องล่าช้า ดังนั้nnักศึกษาที่ไม่เข้าใจในเนื้อหาทฤษฎี และการปฏิบัติงานนักศึกษาดังกล่าวจะต้องศึกษาด้วยตนเอง โดยดูจากเพื่อนนักศึกษาที่เข้าฝึกปฏิบัติงานก่อน ถ้ามีโอกาสที่เครื่องจaggerที่ใช้ฝึกหัดจะนั่งว่างไม่มีผู้ใช้ นักศึกษาที่ไม่เข้าใจก็จะไม่กล้าฝึกปฏิบัติงานก่อน เพราะกลัวว่างานที่ฝึกปฏิบัติออกมากไม่มีดี จากเหตุผลที่กล่าวทำให้การฝึกปฏิบัติงานของนักศึกษาทั้งห้องดำเนินไปอย่างล่าช้า ผลงานฝึกปฏิบัติหรือผลสัมฤทธิ์ในการสอนนักศึกษาทั้งห้องยังไม่ดีพอ ด้วยเหตุนี้ทำให้ผู้วิจัยสนใจ “ ใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ เป็นสื่อในการสอน ” เพื่อใช้ประกอบการสอนเป็นกลุ่มใหญ่ หรือกลุ่มเล็กก็ได้เพื่อประโยชน์ในการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง “ การฝึกปฏิบัติในงานวิชาโลหะวิทยา ”
2. เพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สร้างขึ้น
3. เพื่อวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง “ การฝึกปฏิบัติในงานวิชาโลหะวิทยา ”

สมมติฐานการวิจัย

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน
2. หลังจากเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สร้างขึ้น นักศึกษามีความรู้เพิ่มมากขึ้นกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ใช้เนื้อหาวิชา ที่ผู้วิจัยสอนมีทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและปฏิบัติลักษณะเนื้อหาบทเรียนคอมพิวเตอร์จะเป็นภาพเคลื่อนไหว เช่น แสดงการสาธิตการปฏิบัติงาน หรือลักษณะการบรรยายการสอนหน้าห้องเรียนหรือสถานที่ฝึกปฏิบัติงาน

2. เนื้อหาบทเรียนคอมพิวเตอร์ ในวิชาที่ผู้วิจัยอ้างถึง ที่จะจัดทำขึ้นใช้เป็นสื่อในการสอนนี้ผู้วิจัยใช้เนื้อหาบางส่วนวิชา โลหะวิทยาในงานวิศวกรรม (Engineering Metallurgy) รหัสวิชา 11 – 413 -404 หลักสูตรระดับปริญญาตรี คุณศาสตร์อุดสาหกรรม สาขาวิศวกรรมอุดสาหการ และหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกว่างโลหะ คณะเทคโนโลยีการผลิต ที่ใช้ในการเรียนการสอน ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเนื้อ ในการเรียนที่ 2 / 2547

3. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะคุณศาสตร์ อุดสาหกรรม สาขาวิศวกรรมอุดสาหการ ชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา โลหะวิทยาในงานวิศวกรรม (Engineering Metallurgy) รหัสวิชา 11 – 413 -404 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 การสุมตัวอย่างแบบเจาะจง

4. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย คือ

1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) คือ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

3 เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการทดลองนี้ คุณสมบัติของเครื่องขั้นต่ำต้องเป็นเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์รุ่น Pentium - II หน่วยความจำ 128 MB. มี CD – ROM , การ์ดเสียง (Sound Card) พร้อมลำโพง

ข้อตกลงเบื้องต้นของการวิจัย

1. นักศึกษาทุกคนตั้งใจทำแบบทดสอบที่ใช้ในการวิจัย และผลคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบจะสามารถใช้เป็นเครื่องชี้ถึงผลการเรียนว่าที่แท้จริงของกลุ่มตัวอย่างนี้ได้

2. การวิจัยครั้งนี้คุณภาพแตกต่างทางด้านพื้นฐานเศรษฐกิจ สังคม และอายุของนักศึกษาไม่มีผลต่อการวิจัย

3. ช่วงเวลาการทดลองไม่มีผลต่อการวิจัย ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยไม่มีอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลอง จะต้องขออภัยจากหน่วยงานอื่น ๆ ที่ว่างจากการใช้งานประจำ

4. สถานที่เรียนไม่มีผลต่อการวิจัย ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยต้องขอความอนุเคราะห์จากแผนกวิชาอื่น ในการขออภัยห้องเรียนในการทดลอง

คำจำกัดความของการวิจัย

1. การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หมายถึง การออกแบบและสร้างบทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง “การฝึกปฏิบัติในงานวิชาโลหะวิทยา” สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุดสาหกรรม สาขาวิชาวารมณอุตสาหกรรม ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเนื้อő โดยในขั้นตอนการออกแบบบทเรียน วิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์ การสอน ออกแบบทดสอบ และการแสดงผลการสอนสาธิตทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติผู้วิจัยจะเป็นผู้ดำเนินการ ส่วนในขั้นตอนการถ่ายทำวีดีโอ และนำวีดีโอที่ถ่ายทำแล้วไปสร้างเป็นบทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอน ผู้วิจัยได้จัดจ้างผู้ช่วยงานจากภายนอกที่ได้รับอนุมัติแล้วดำเนินการให้

2. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หมายถึง บทเรียนโปรแกรมที่สร้างขึ้นบรรจุข้อมูล เนื้อหาเรื่อง “การฝึกลับดองสว่านด้วยมือ” ลงในแผ่นซีดีรวม นำเสนอภาพนิ่งประกอบคำบรรยาย ภาพเคลื่อนไหว ข้อความ เสียงบรรยายของผู้วิจัย โดยผู้ใช้บทเรียนสามารถนำแผ่นซีดีรวมที่มี บทเรียนคอมพิวเตอร์ดังกล่าวใส่ในช่องแผ่นซีดีรวมของเครื่องคอมพิวเตอร์ จากนั้นบทเรียน คอมพิวเตอร์ที่สร้างจะเปิดไฟล์แบบอัตโนมัติ ให้ผู้ใช้สามารถเลือกบทเรียนตามที่ต้องการได้โดยมี ลักษณะเป็นเมนูรายการสอน เมื่อเลือกเมนูรายการสอนได้โปรแกรมจะแสดงหัวข้อเนื้อหาที่จะ นำเสนอ และบทเรียนจะนำเข้าสู่หน้าบทเรียนเรื่องนั้น ๆ จนจบ ขณะดูบทเรียนคอมพิวเตอร์ ช่วยผู้ใช้สามารถหยุดภาพ หรือเลือกช่วงเนื้อหา ช่วงใดช่วงหนึ่งของบทเรียน และสามารถออกจาก บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนได้ตลอดเวลา ซึ่งการสื่อสารจะเป็นแบบทางเดียว “ไม่มีแบบฝึกหัด หรือแบบทดสอบในบทเรียน”

3. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุดสาหกรรม สาขาวิชาวารมณอุตสาหกรรม ชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา (Engineering Metallurgy) รหัสวิชา 11 – 413 -404 ปีการศึกษา 2 / 2547 สถาบันเทคโนโลยี ราชมงคล วิทยาเขตพระนครเนื้อő

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบของนักศึกษา กดุมตัวอย่างที่ได้จากการเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

5. ประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน หมายถึง บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน จากการใช้สูตรหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ ช่วยสอน โดยใช้สูตร (เสาณี , 2528 : 284)

$$\text{ประสิทธิภาพ} = \frac{M_2 - M_1}{P - M_1} + \frac{M_2 - M_1}{P}$$

M_1 = ผลของคะแนนเฉลี่ยจากการสอบก่อนการเรียน (Pre - test)

M_2 = ผลของคะแนนเฉลี่ยจากการสอบหลังการเรียน (Post - test)

P = คะแนนเต็มของข้อทดสอบ

ค่าของอัตราส่วนที่ได้จากสูตรนี้ จะมีค่าระหว่าง 0 – 2 ถ้าค่าที่หา出來ได้มีค่ามากกว่า 1 ถือว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์นั้นได้เกณฑ์มาตรฐาน

6. แบบทดสอบ หมายถึง แบบทดสอบวัดผลทางการเรียน เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ประเมินผลก่อนเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และหลังการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. เพื่อให้ได้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง “ การฝึกปฏิบัติในงานวิชาโภชนาศึกษา ” ที่ผ่านการหาประสิทธิภาพแล้วและสามารถใช้ในการประกอบการเรียนในชั้นเรียนได้

2. นักศึกษาสามารถใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สร้างขึ้น ศึกษา ก่อนเรียนในชั้น หรือบททวนนอกเวลาได้

3. เพื่อแก้ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนของผู้วิจัย หรืออาจารย์ท่านอื่น ๆ ที่นำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไปใช้ เพื่อให้ผลสมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

4. การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ เป็นการดำเนินการวิจัยในลักษณะรวมกลุ่มโครงการ ก่อรากคือ รวมผู้ที่มีความสนใจในการทำวิจัยในหัวข้อเรื่องเดียวกัน ซึ่งกลุ่มผู้ร่วมดำเนินการวิจัย บางท่านมีประสบการณ์ในการทำวิจัยมากบ้างน้อยบ้างแตกต่างกันออกไป หรือบางท่านยังไม่เคยทำงานวิจัยมาก่อน ดังนั้นเมื่อรวมกลุ่มทำงานวิจัยในหัวข้อเรื่องเดียวกัน ให้ความร่วมมือช่วยเหลือ ซึ่งกันและกันจนกระทั่งบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการฯ แล้ว ผลที่ได้ทำให้เกิดความร่วมมือร่วมใจ ในการทำงานด้านอื่นของวิทยาเขตฯ และยังเป็นการกระตุ้นให้บุคลากรในวิทยาเขตฯ ทำงานวิจัย ให้มากขึ้นตามนโยบายของหน่วยงาน ซึ่งในการขออนุมัติโครงการวิจัยปีงบประมาณ 2548 ลักษณะโครงการวิจัยมีเนื้อหาและรายละเอียดเหมือนกับโครงการวิจัยนี้ มีอาจารย์ในวิทยาเขตฯ ขอเข้าร่วมโครงการวิจัยเพิ่มขึ้นอีก จำนวน 8 ท่าน จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยฯ ปี 2547 จำนวน 7 ท่าน ปี พ.ศ. 2548 เพิ่มอีก 8 ท่าน รวมเป็น 14 ท่าน แสดงว่ามีอาจารย์ผู้สนใจเข้าร่วมเพิ่มขึ้นอีกคิดเป็น ร้อยละร้อย

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษางานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งแยกกล่าวรายละเอียดเป็นหัวข้อดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์เนื้อหาเนื้อหาวิชา
2. การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
3. การสร้างแบบทดสอบบัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
4. ความหมายคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
5. การหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

การวิเคราะห์เนื้อหาวิชา

การวิเคราะห์เนื้อหา คือ การนำเอาเนื้อหาวิชาจากหลักสูตรมาแบ่งออกเป็นเรื่องย่อย ๆ หรือหน่วยย่อย ๆ ตามสมควร การแบ่งเนื้อหานี้พยายามแบ่งให้แต่ละตอนใหญ่ ๆ ไม่เลี้ยกันอาจจะสับหัวข้อบ้างก็ได้เพื่อให้มีความต่อเนื่องกัน หรือเห็นว่าเนื้อหาตอนใดควรต่อเติมก็ทำได้ ข้อสำคัญคือไม่ควรมีการตัดตอนเนื้อหาของหลักสูตรให้น้อยลงไป (เสาร์นีย์ , 2528 : 105)

การวิเคราะห์เนื้อหาวิชา คือ การคัดเลือกเนื้อหาวิชา เพื่อให้ได้เนื้อหาวิชาที่เหมาะสม และสมบูรณ์ที่สุด เป็นการวิเคราะห์และสังเคราะห์เนื้อหา เพื่อจะนำมาใช้สอนในบทเรียนนั้น ๆ (กฤษมันต์ , 2540 17 – 23) ประกอบด้วย

1. ขอบเขตหรือความสมบูรณ์ของเนื้อหาวิชา เป็นการศึกษาสำรวจขอบเขตหรือเนื้อหาวิชา เกี่ยวข้องกันที่มีอยู่ในตำราหลาย ๆ เล่ม และตำราที่นำมาใช้เลือกเพื่อศึกษานั้น ควรเป็นตำราที่ใหม่ และทันสมัยเพื่อนำมาเปรียบเทียบและคัดเลือกเนื้อหาที่เหมาะสม
2. ความถูกต้องและความทันสมัยของเนื้อหาวิชา คือ การคัดเลือกเนื้อหาวิชาที่มีความเหมาะสมและถูกต้องมากที่สุด โดยพิจารณาลักษณะของเนื้อหาก่อนเป็นอันดับแรก
3. การจัดลำดับของเนื้อหาวิชา คือ เนื้อหาวิชา ความรู้ หรือประสบการณ์ที่ส่งมาจากการสั่งปักผึ้งผู้รับอาจไม่เป็นที่เข้าใจของผู้รับได้ หรือเข้าใจได้อย่างยากลำบาก จึงต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในการเข้าใจเนื้อหาวิชา ดังนี้
 - 3.1 เนื้อหาวิชา หรือประสบการณ์ ต้องถูกย่อย หรือแยกเป็นส่วน ๆ ได้ โดยที่ผู้เรียนต้องเข้าใจเนื้อหาแต่ละส่วนนั้น

3.2 เนื้อหาวิชา หรือประสบการณ์ที่ยอมแล้วนั้น ต้องเรียงลำดับอย่างเหมาะสม ซึ่งอาจถือหลักปฏิบัติได้ดังนี้ คือ

- 3.2.1 สอนจากง่ายไปยาก
- 3.2.2 สอนจากสิ่งที่แลเห็นง่ายเป็นชิ้นไปสู่ชิ้นประกอบหลาย ๆ ส่วนอย่างยาก
- 3.2.3 สอนจากสิ่งที่พบเห็นทั่ว ๆ ไปไปสู่สิ่งเฉพาะพิเศษ หรือไปทางเดินผล
- 3.2.4 สอนจากสิ่งที่รู้แล้วไปสู่สิ่งที่ยังไม่รู้
- 3.2.5 สอนจากสิ่งที่อยู่ใกล้ ไปสู่สิ่งที่อยู่ไกล ๆ
- 3.2.6 สอนจากสิ่งที่มีทรงชัดเจน ไปสู่สิ่งไม่เป็นภาพ
- 3.2.7 สอนให้เป็นไปตามธรรมชาติของเด็ก
- 3.2.8 สอนให้ผู้เรียนเรียนรู้โดยผ่านประสบการณ์ทั้งห้า

การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของผู้วิจัย มีลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์หลักสูตรรายวิชาหรือเนื้อหาวิชา แบ่งขั้นตอนได้ดังนี้

- ก) ศึกษาเนื้อหาวิชาหรือหัวข้อเรื่องงานวิจัยของผู้วิจัย ตามหลักสูตรการศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุดสาข สาขาวิชากรรรมอุดสาขการ ที่เปิดสอนที่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครแห่งนี้
- ข) วิเคราะห์วัตถุประสงค์การสอน ในเนื้อหาตามหัวข้อเรื่องงานวิจัยของผู้วิจัย ด้านความรู้ (Knowledge) ที่จำเป็นแล้วนำมาแบ่งบทเรียนและเขียนวัตถุประสงค์การสอน
- ค) วิเคราะห์เนื้อหาเพื่อเลือกเนื้อหาให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ ด้วยวิธีการ จัดเรียงลำดับเนื้อหาให้ตรงตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

2. การสร้างชุดบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ของผู้วิจัยมีขั้นตอนดังนี้

- ก) เตรียมเนื้อหาบทเรียน ตามหัวข้อเรื่องของผู้วิจัย
- ข) นำวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมและเนื้อหา มาจัดแบ่งออกเป็นหัวข้ออย่าง ๆ
- ค) นำเนื้อหาบทเรียนมาทำแบบเรื่อง (Script) ด้วยลักษณะคำบรรยายด้วยอักษร
- ง) นัดผู้ถ่ายทำวีดีโอเพื่อจัดทำเป็นชุดบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ถ่ายทำตามแบบเรื่อง และสถานที่ใช้ในการเรียน - การสอน
- จ) ผู้ถ่ายทำวีดีโอด้วยผู้จัดจ้างให้ดำเนินการทำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน นำวีดีโอด้วยทำแล้วไปดำเนินการสร้างโปรแกรมบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ฉบับที่เรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ จำนวน 2 ท่าน ตรวจสอบแล้วปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

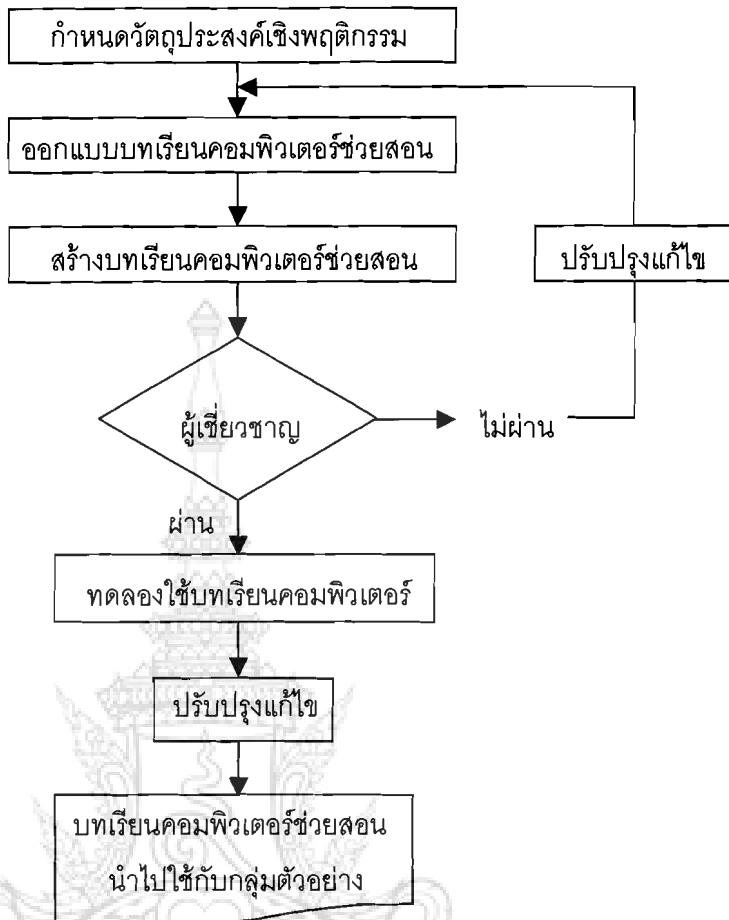
๙) นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและด้านการผลิตสื่อการสอน ประเมินคุณภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่พัฒนา

พิจารณาตามเกณฑ์การประเมินตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จากผลของค่าเฉลี่ยที่ได้รับตามแนวทางของ เบสท์ (Best) ดังนี้ (Best , 1983 : 179 – 187)

<u>ค่าเฉลี่ย</u>	<u>สุ่มการประเมิน</u>
4.50 – 5.00	ดีมาก
3.50 – 4.49	ดี
2.50 – 3.49	ใช้ได้
1.50 – 2.49	ควรปรับปรุง
1.00 – 1.49	ใช้ไม่ได้

๙) นำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ที่สมบูรณ์แล้วไปใช้เก็บข้อมูลจริงจากกลุ่มทดลอง

ภาพที่ 1 แสดงขั้นตอนการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

การสร้างแบบทดสอบบัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การสร้างแบบทดสอบบัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีลำดับขั้นตอนดังนี้

- 1 วิเคราะห์เนื้อหาตามหัวข้อเรื่องงานวิจัย
- 2 วิเคราะห์วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมของเนื้อหาทั้งหมด
- 3 ศึกษาตำราและเอกสารเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผลการศึกษาเพื่อใช้เป็นแนวทาง
- 4 สร้างแบบทดสอบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก ที่ครอบคลุมเนื้อหาและวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม
5. นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาจำนวน 1 ท่าน ตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้ได้ข้อสอบที่มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาและด้านอื่น ๆ ที่มีผลต่อการวิจัย

6. นำแบบทดสอบ ที่ได้ปรับปูรุ่งแก้ไขแล้วไปทดลอง (Tryout) กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่เปิดสอน ณ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเนื้อในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 จำนวนประมาณ 20 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (Level of Difficult) และค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power) โดยถือเกณฑ์พิจารณาดังนี้ ให้ข้อสอบมีค่าความยากง่าย (P) อยู่ระหว่าง 0.2 – 0.8 และมีค่าอำนาจจำแนก (D) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป และการหาคุณภาพของแบบทดสอบทั้งฉบับ กลุ่มผู้วิจัยหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ (Reliability) โดยใช้สูตร คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson Formula 20) (ล้วนและอังคณา , 2538 : 198) เมื่อได้ค่าความเชื่อมั่นแล้วนำมาดำเนินการเลือกข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์ดังกล่าว และนำมาหาค่าความเชื่อมั่นอีกครั้งเมื่อได้ค่าความเชื่อมั่นตามที่ต้องการแล้ว จึงนำข้อสอบชุดนี้ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยแบ่งข้อสอบออกเป็น 2 ชุด ชุดแรกใช้เป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและชุดที่สองเป็นแบบทดสอบหลังเรียนโดยครอบคลุมเนื้อหาวัสดุประสงค์ทั้งหมด แล้วนำแบบทดสอบชุดที่สองมาหาค่าความเชื่อมั่นอีกครั้ง

ความหมายคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

คอมพิวเตอร์ช่วยสอน หมายถึง สื่อการเรียนการสอนทางคอมพิวเตอร์รูปแบบหนึ่ง ซึ่งใช้ความสามารถของคอมพิวเตอร์ในการสำเนอสื่อประสม ได้แก่ ข้อความ ภาพนิ่ง ภาพพิกัดแผนภูมิ ภาพเคลื่อนไหว วีดีทัศน์และเสียง เพื่อถ่ายทอดเนื้อหาบทเรียนหรือองค์ความรู้ในลักษณะที่แตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับธรรมชาติและโครงสร้างของเนื้อหา มีเป้าหมาย คือ การได้มาซึ่งคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ดึงดูดความสนใจของผู้เรียน และต้องการกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความต้องการเรียนรู้ ช่วยให้ผู้เรียนที่เรียนอ่อนสามารถใช้เวลาอကเวลาเรียนในการฝึกฝนทักษะ และเพิ่มเติมความรู้ เพื่อที่จะปรับปรุงการเรียนของตนให้กับผู้เรียนอื่นได้ ดังนั้นผู้สอนจึงสามารถนำคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไปใช้ช่วยในการสอนเสริม หรือสอนบทหวานการสอนปกติในชั้นเรียนได้ โดยที่ผู้สอนไม่จำเป็นต้องเสียเวลาในการสอนข้ามกับผู้เรียนที่ตามไม่ทัน หรือจัดการสอนเพิ่มเติมผู้เรียนสามารถนำคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไปใช้ในการเรียนด้วยตนเองในเวลา และสถานที่ซึ่งผู้เรียนสะดวก สามารถเรียนในเวลาใดก็ได้ที่ต้องการ สามารถที่จะจูงใจผู้เรียน (Motivated) ที่จะเรียนและสนุกสนานไปกับการเรียนตามแนวคิดของการเรียนรู้ในปัจจุบันที่เรียกว่า “ Learning is Fun ” ซึ่งหมายถึง การเรียนรู้เป็นเรื่องสนุก (ณ ณ พร , 2541 : 7 – 12)

การหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยใช้สูตร (เสาณีร์ , 2528 : 284)

สถิติที่ใช้ในการหา

$$\text{ประสิทธิภาพ} = \frac{M_2 - M_1}{P - M_1} + \frac{M_2 - M_1}{P}$$

M_1 = ผลของคะแนนเฉลี่ยจากการสอบก่อนการเรียน (Pre - test)

M_2 = ผลของคะแนนเฉลี่ยจากการสอบหลังการเรียน (Post - test)

P = คะแนนเต็มของข้อทดสอบ

ค่าของอัตราส่วนที่ได้จากสูตรนี้ จะมีค่าระหว่าง 0 – 2 ถ้าค่าที่หา出來ได้มีค่ามากกว่า 1 ถือว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์นั้นได้เกณฑ์มาตรฐาน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

การศึกษาในปัจจุบันมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียน มีความรู้ในเนื้อหาฯต่างๆไม่ว่า อาจารย์ ผู้สอนโดยตรง หรือจากการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งการมีสื่อการเรียนการสอนที่น่าสนใจ เพื่อจะนำเสนอเนื้อหาต่าง ๆ นั้นจะช่วยดึงดูดความสนใจของผู้เรียน ในการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมและช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจใน เนื้อหานั้นดีขึ้น ดังนั้นจึงมีการนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อพัฒนาสื่อการเรียน การสอน เพิ่มมากขึ้น ในปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ทำให้สามารถติดต่อข่าวสารกัน ได้แบบทุกหนทุกแห่งในโลก มีการประดิษฐ์คิดค้นอุปกรณ์สื่อสารและสิ่งอำนวยความสะดวกในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้แล้วยังมีการประดิษฐ์คิดค้นสื่อการศึกษาใหม่ ๆ ออกแบบห้องทดลองมากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คือ “ คอมพิวเตอร์ ” และได้มีการนำคอมพิวเตอร์มาใช้เพื่อการศึกษา กันอย่างแพร่หลาย (กรรมการศึกษานอกโรงเรียน , 2541 : 2) คอมพิวเตอร์ที่นำมาใช้ด้านการเรียนการสอน (Computer - Based Instruction) สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ได้แก่ คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer - Assisted Instruction : CAI) และคอมพิวเตอร์ช่วยจัดการเรียนการสอน (Computer - Managed Instruction : CMI) ซึ่งจะแบ่งตามลักษณะการนำไปใช้ในกิจกรรมของการเรียนการสอนทั้งหมด (ฤทธิมนตร์ , 2536 : 136)

สมบัติ (2532) ได้สร้างและหาประสิทธิภาพ บทเรียนโปรแกรมประกอบคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องการใช้ออฟฟิศ AutoCAD ช่วยในการเขียนแบบ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาแผนกวิชาช่างเขียนแบบเครื่องกล ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ผลการวิจัยปรากฏว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์โปรแกรม

ประกอบการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในภาคทุ่นภูมิมีประสิทธิภาพ 88.93 / 82.69 ภาคปฏิบัติ มีประสิทธิภาพ 93.70 / 95.11 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานและเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ธีระ (2534) ได้สร้างบทเรียนช่วยสอน เรื่องวิธีการเขียนแบบภาพตัด วิชาเขียนแบบ เครื่องกล 2 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรช่างงาน วิทยาลัยเทคโนโลยี อุดรธานี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ผลการวิจัยปรากฏว่าบทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีประสิทธิภาพของกระบวนการร้อยละ 83.00 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ร้อยละ 81.02 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80 / 80 ที่ตั้งไว้ และผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ตัวบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่า นักศึกษามีความรู้เพิ่มขึ้น

สุวาร (2535) ได้สร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องการจ่านแบบภาพประกอบ และภาพแยกชิ้น วิชาเขียนแบบเทคนิค 01 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ป.ว.ส.) วิทยาลัยเทคโนโลยีอุดรธานี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ผลการวิจัยปรากฏ ว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีประสิทธิภาพ 81.22 / 80.22 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

สุพรรณ (2539) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนประกอบการ สอนเรื่อง ศิ่วแอลเกอชินดักชั่นคอมเตอร์ เพื่อสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หาประสิทธิภาพ และผล สัมฤทธิ์ของบทเรียน โดยสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนรวม 7 หน่วย นำไปทดลอง กับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิคชั้นปีที่ 2 สาขาเครื่องยนต์ และปรับอากาศ วิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่ จำนวน 21 คน ผลปรากฏว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ ช่วยสอนมีประสิทธิภาพ 84.97 / 80.95 เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80 / 80 ที่กำหนดไว้และมี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.01

มลิกา (2541) ได้ทำการพัฒนาและหาประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องการตัดเสื้อบนหุ่น โดยหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ตามเกณฑ์มาตรฐาน เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างนักศึกษาที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กับนักศึกษาที่เรียนด้วยการสอนปกติ และประเมินความคิดของนักศึกษาที่มีความชอบ เกี่ยวกับ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ผลการวิจัยปรากฏว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอยู่ในเกณฑ์ดี (91.25 %) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการสอนด้วยบทเรียนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกับการ สอนปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 นักศึกษาที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วย สอน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงกว่า และนักศึกษาประเมินความชอบบทเรียนคอมพิวเตอร์ ช่วยสอนอยู่ในระดับดีถึงดีมาก

จักรี (2543) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนระบบมัลติมีเดีย เรื่องหลักการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพ ของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง หลักการสร้างบทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยมีเนื้อหาของบทเรียนสอดคล้องกับหลักสูตรครุศาสตร์อุดสาหกรรมบัณฑิต สาขาวิชาเอกวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ ภาคครุศาสตร์คอมพิวเตอร์ คณะครุศาสตร์อุดสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยทำการทดลองกับนักศึกษาภาควิชาครุศาสตร์คอมพิวเตอร์ จำนวน 30 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 82.23 / 81.53 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด เมื่อนำคะแนนสอบก่อนเรียนและคะแนนสอบหลัง เรียน มาวิเคราะห์โดยการทดสอบค่าที (t -test) แบบจับคู่ (Dependence) พบร่วมีความ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาคะแนนสอบค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าค่าเฉลี่ย ก่อนเรียน สรุปได้ว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สร้างขึ้นทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพิ่มขึ้น

วิธีการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) เพื่อหาประสิทธิภาพ
บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สร้างขึ้น และวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังจากเรียนด้วย
บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เนื้อหาเรื่อง “ การฝึกปฏิบัติในงานวิชาโโลหะวิทยา ” ซึ่งมีรายละเอียด
การวิจัยดังนี้

1. ระเบียบวิธีวิจัยที่ใช้
2. กลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การทำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ระเบียบวิธีวิจัยที่ใช้

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบแผนการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยใช้แบบ
แผนการทดลองที่มีกลุ่มตัวอย่างหนึ่งกลุ่ม ทำการทดสอบก่อนและทดสอบหลังการทดลองทันที
(One – Group Pretest – Posttest Design) มีรูปแบบดังตารางที่ 1

สอบก่อนเรียน	การทำทดลอง	สอบหลังเรียน
T_1	X	T_2

ตารางที่ 1 แสดงการทำทดลองที่มีกลุ่มตัวอย่างหนึ่งกลุ่ม ทำการทดสอบก่อนและหลังการทดลองทันที

เมื่อ X คือ การเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

T_1 คือ คะแนนสอบก่อนเรียน

T_2 คือ คะแนนสอบหลังเรียนทันที

กลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร คือ นักศึกษาระดับระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขา วิศวกรรมอุตสาหการ ชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา โลหะวิทยาในงานวิศวกรรม (Engineering Metallurgy) ที่เปิดสอน ณ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเนื้อ
2. กลุ่มตัวอย่างการวิจัย คือ นักศึกษาระดับระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ ชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา โลหะวิทยาในงานวิศวกรรม (Engineering Metallurgy) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเนื้อ ที่ลงทะเบียนเรียนในวิชาหรือเนื้อหาวิชาตรงกับหัวข้องานวิจัยของผู้วิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 โดยจะทำการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวนนักศึกษาทั้งห้อง เพื่อนำมาทดลองและใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนซึ่งมีอาจารย์ผู้สอนและผู้วิจัยควบคุม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
 - 1.1 การวิเคราะห์หลักสูตรรายวิชาหรือเนื้อหาวิชา โลหะวิทยาในงานวิศวกรรม
 - ก) ศึกษาเนื้อหาวิชาตามหัวข้อเรื่องงานวิจัย ตามหลักสูตรปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ ที่เปิดสอนที่ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเนื้อ
 - ข) วิเคราะห์วัตถุประสงค์การสอน ในเนื้อหาตามหัวข้อเรื่องงานวิจัย ด้านความรู้ (Knowledge) ที่จำเป็น โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเนื้อหาที่จะสอนเนื่องจากเนื้อหานั้นทางทฤษฎีหรือปฏิบัติ และนำมาแบ่งบทเรียนและเขียนวัตถุประสงค์การสอน
 - ค) วิเคราะห์เนื้อหาเพื่อเลือกเนื้อหาให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ ด้วยวิธีการดังต่อไปนี้
 - จัดเรียงลำดับเนื้อหาให้ตรงตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม
 - นำเนื้อหาให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา จำนวน 2 ท่าน ตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไข
- 1.2 การสร้างชุดบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีขั้นตอนดังนี้
 - ก) เตรียมเนื้อหาบทเรียน ตามหัวข้อเรื่องงานวิจัย
 - ข) นำวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมและเนื้อหา ตามหัวข้อเรื่องงานวิจัยมาจัดแบ่งเนื้อหาออกเป็นหัวข้อย่อย ๆ

ค) นำเนื้อหาบทเรียนมาทำบหเวิร์ง (Scrip) ด้วยลักษณะคำบรรยายด้วยอักษร
ง) นัดผู้ถ่ายทำวีดีโอด้วยจัดทำเป็นชุดบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ถ่ายทำตาม
บทเรื่อง

จ) ผู้ถ่ายทำวีดีโอด้วยจัดจ้างให้ดำเนินการทำบทเรียนคอมพิวเตอร์
ช่วยสอนตามหัวข้อเรื่องงานวิจัย นำวีดีโอด้วยทำแล้วไปดำเนินการสร้างโปรแกรมบทเรียน
คอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ฉ) นำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ
ด้านสื่อ จำนวน 2 ท่าน ตรวจสอบแล้วปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

ช) การทดลองใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

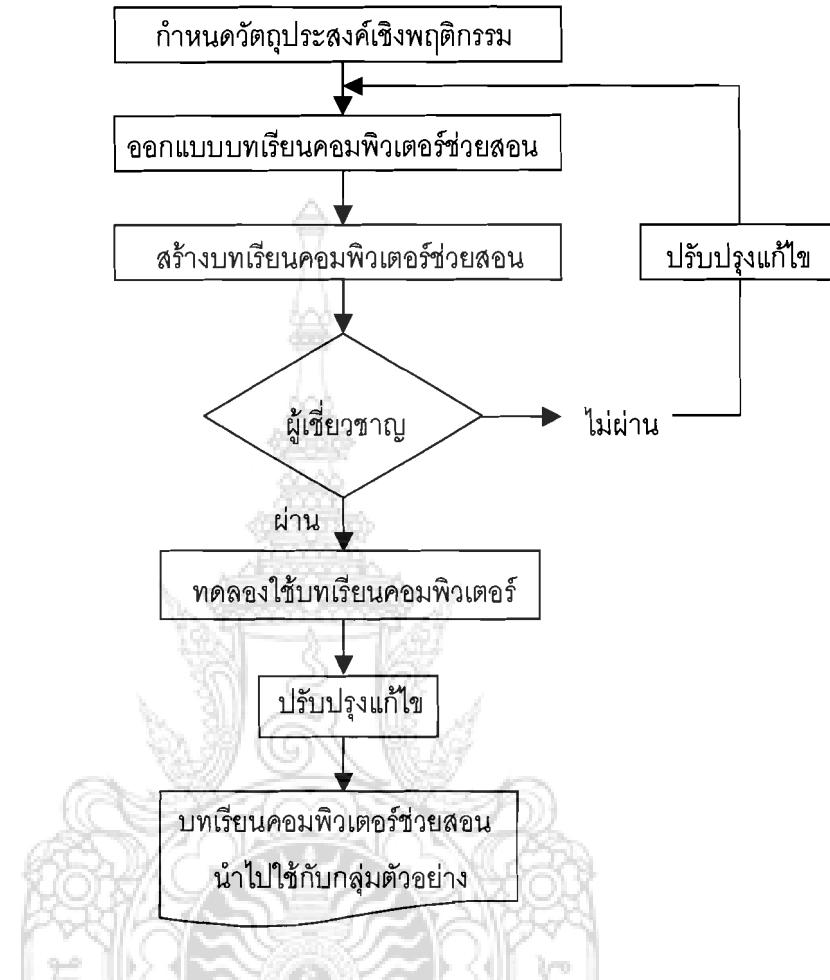
การทดลองเพื่อศึกษาข้อมูลของต่าง ๆ ทางด้านเนื้อหา การดำเนินเรื่อง รูปภาพ
และภาษาที่ใช้ การเชื่อมโยง เสียง รวมถึงเวลาที่ใช้ในการเรียนการสอน เพื่อนำข้อมูลที่ได้มา¹
ปรับปรุงแก้ไขกับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มทดลอง

ช) นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและด้านการผลิตสื่อของการสอน ประเมิน
คุณภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่พัฒนา

พิจารณาตามเกณฑ์การประเมินตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จากผลของค่าเฉลี่ยที่
ได้รับตาม แนวทางของเบสท์ (Best) ดังนี้ (Best , 1983 : 179 – 187)

ค่าเฉลี่ย	สุปการประเมิน
4.50 – 5.00	ดีมาก
3.50 – 4.49	ดี
2.50 – 3.49	ใช้ได้
1.50 – 2.49	ควรปรับปรุง
1.00 – 1.49	ใช้ไม่ได้

ณ) นำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ตามหัวข้อเรื่องของผู้จัดที่สมบูรณ์แล้ว
ไปใช้เก็บข้อมูลจริงจากกลุ่มทดลอง

ภาพที่ 2 แสดงขั้นตอนการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

2. การสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1 วิเคราะห์เนื้อหาตามหัวข้อเรื่องงานวิจัย

2.2 วิเคราะห์วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมของเนื้อหาทั้งหมด

2.3 ศึกษาตัวรวมเอกสารเกี่ยวกับการวัด และการประเมินผลการศึกษาเพื่อใช้เป็นแนวทางการสร้างข้อสอบ และเขียนข้อสอบ

2.4 สร้างแบบทดสอบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก ที่ครอบคลุมเนื้อหาและวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

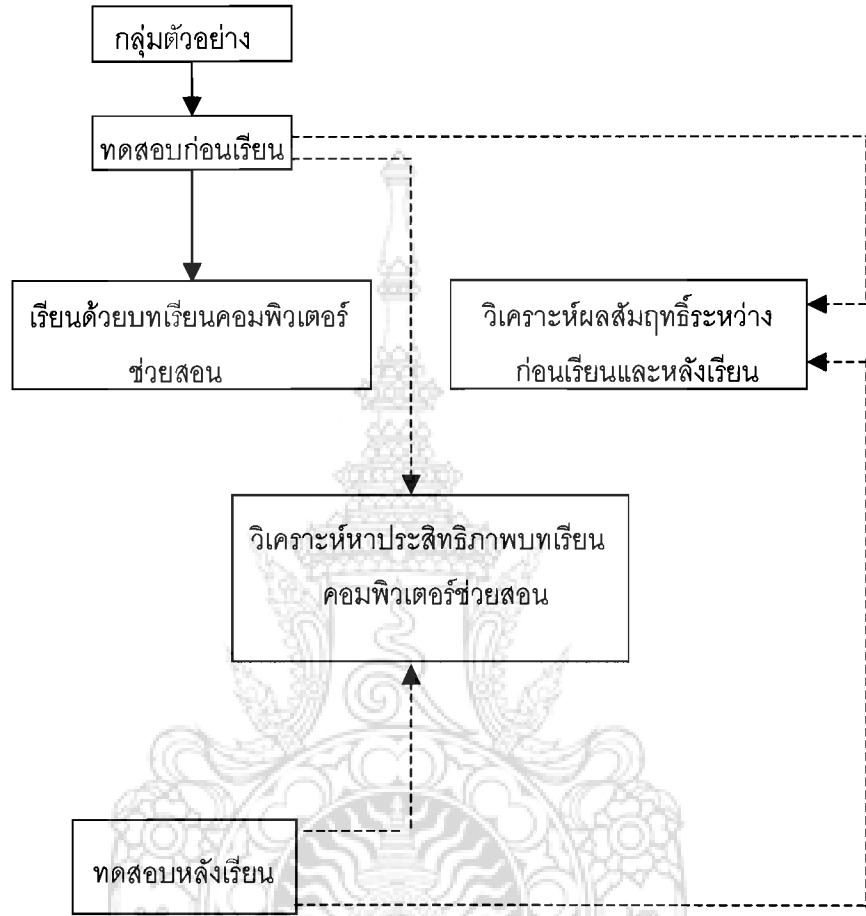
2.5 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาจำนวน 2 ท่าน ตรวจสอบและปรับปูนแก้ไข เพื่อให้ได้แบบทดสอบที่มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาและด้านอื่น ๆ ที่มีผลต่อการวิจัย

2.6 นำแบบทดสอบที่ได้ปรับปูนแก้ไขแล้วไปทดลอง (Tryout) กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่เปิดสอน ณ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเนื้อในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 จำนวนประมาณ 20 คน ซึ่งกำลังเรียนวิชาหรือเนื้อหาตรงกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สร้างขึ้น เพื่อวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (Level of Difficult) และค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power) โดยถือเกณฑ์พิจารณาดังนี้ ให้ข้อสอบมีค่าความยากง่าย (P) อยู่ระหว่าง 0.2 – 0.8 และมีค่าอำนาจจำแนก (D) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป และการหาคุณภาพของแบบทดสอบทั้งฉบับ ผู้วิจัยหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ (Reliability) โดยใช้สูตร คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson Formula 20) (ล้วนและอังคณา, 2538 : 198) เมื่อได้ค่าความเชื่อมั่นแล้วนำมาคำนวณการเลือกข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์ดังกล่าว และนำมาหาค่าความเชื่อมั่นอีกรังเมื่อได้ค่าความเชื่อมั่นตามที่ต้องการแล้ว จึงนำข้อสอบชุดนี้ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยแบ่งข้อสอบออกเป็น 2 ชุด ชุดแรกใช้เป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและชุดที่สองเป็นแบบทดสอบหลังเรียนโดยครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด แล้วนำชุดที่สองมาหาค่าความเชื่อมั่นอีกรัง

การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

การทดลองครั้นนี้ผู้วิจัยกำหนดการทดลอง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 ดังนี้

1. การเตรียมสถานที่ ใช้ห้องปฏิบัติการสอนโลหะวิทยาแผนกช่างโลหะ ชั้น 3 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเนื้อ โดยใช้ห้องเรียนและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ รวมทั้งเครื่องฉายภาพโปรเจกเตอร์ของแผนกช่างโลหะ
2. แจกแบบทดสอบให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบก่อนเรียน
3. ทำการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง “ การฝึกปฏิบัติในงานวิชาโลหะวิทยา ” โดยมีอาจารย์ผู้สอน 1 ท่าน คือ ผู้ที่ทำวิจัยเป็นผู้สอน
4. แจกแบบทดสอบเดิมให้กลุ่มตัวอย่าง ทำแบบทดสอบหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง “ การฝึกปฏิบัติในงานวิชาโลหะวิทยา ” ทำขึ้น
5. นำผลที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน และแบบทดสอบหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างไปวิเคราะห์หาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และนำผลที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน และแบบทดสอบหลังเรียน ไปวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ภาพที่ 3 แสดงขั้นตอนการทดลองและการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล โดยการคำนวณหาค่าทางสถิติ ในการวิเคราะห์แบบทดสอบ การคำนวณค่าความยากง่าย (Difficulty Power) ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ซึ่งสถิติในการวิเคราะห์ ข้อมูลดังนี้

1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์แบบทดสอบ

- 1.1 หาค่าความยากง่าย (Difficulty Power) และค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power) ของแบบทดสอบ

สูตรหาค่าความยากง่ายของข้อสอบ (ล้วนและอังคณา , 2538 : 210 – 211)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ P คือ ค่าความยากง่าย

R คือ จำนวนคนที่ทำข้อนั้นถูก

N คือ จำนวนคนที่ทำข้อนั้นทั้งหมด

โดยพิจารณาเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายในช่วง 0.20 – 0.80

สูตรหาค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ (ล้วนและอังคณา , 2538 : 211)

$$D = \frac{R_u - R_l}{N/2}$$

เมื่อ D คือ ค่าอำนาจจำแนก

R_u คือ จำนวนนักเรียนที่ทำข้อนั้นถูกในกลุ่มเก่ง

R_l คือ จำนวนนักเรียนที่ทำข้อนั้นถูกในกลุ่มอ่อน

N คือ จำนวนนักเรียนในกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อน

โดยพิจารณาเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกดังต่อไปนี้

1.2 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบ

สูตรหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR₋₂₀ (Kuder Richardson Formula 20) (ล้วนและอังคณา , 2538 : 198)

$$r_{tt} = \frac{n}{N-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ	τ_{tt}	คือ ความเสี่ยงที่น้อยของแบบทดสอบทั้งฉบับ
N	คือ จำนวนข้อของเครื่องมือวัด	
p	คือ สัดส่วนของผู้ทำได้ในข้อหนึ่ง ๆ นั่นคือสัดส่วนของคนทำถูก กับคนทั้งหมด	
q	คือ สัดส่วนของผู้ที่ทำผิดในข้อหนึ่ง ๆ หรือ คือ $1 - p$	
S^2	คือ คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือทั้งฉบับ	

1.3 หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (ล้วนและอังคณา , 2538 : 73)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ	\bar{x}	คือ ค่าเฉลี่ยอัตราส่วนของคะแนน
	$\sum x$	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	จำนวนผู้เข้าสอบ

2. ภาสวัดความเที่ยงตรงของข้อสอบตามวัตถุประสงค์

สูตรการวัดความเที่ยงตรงตามวัตถุประสงค์ โดยใช้สูตร Rovinell and

Hambeton (กังวลด , 2536 : 185 – 186)

$$O.V. = \frac{\sum^n x_i}{N}$$

เมื่อ	O.V.	คือ ความเที่ยงตรงตามวัตถุประสงค์
	n	จำนวนผู้เขียนรายงาน
	x	ความตรงตามวัตถุประสงค์ มีค่าเป็น +1 , 0 และ -1
โดยพิจารณาเลือกข้อสอบที่มีค่าความเที่ยงตรงของวัตถุประสงค์ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป		

3. การทดสอบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและคะแนนหลังเรียน

สูตรหาค่าแตกต่างคะแนนก่อนเรียนและคะแนนหลังเรียน (ล้านและ

อังคณา , 2538 : 104)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N - 1}}}$$

เมื่อ D คือ ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
 N คือ จำนวนคู่

4. การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

สถิติที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยใช้สูตร

(เสาแกนีย์ , 2528 : 284)

$$\text{ประสิทธิภาพ} \% = \frac{M_2 - M_1}{P - M_1} \times \frac{M_2 - M_1}{P}$$

M_1 = ผลของคะแนนเฉลี่ยจากการสอบก่อนการเรียน (Pre - test)

M_2 = ผลของคะแนนเฉลี่ยจากการสอบหลังการเรียน (Post - test)

P = คะแนนเต็มของข้อทดสอบ

ค่าของอัตราส่วนที่ได้จากสูตรนี้ จะมีค่าระหว่าง 0 - 2 ถ้าค่าที่หา出来ได้มีค่ามากกว่า 1 ถือว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์นั้นได้เกณฑ์มาตรฐาน

ผลของการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง “การฝึกปฏิบัติในงานวิชาโลหะวิทยา “สำหรับนักศึกษาระดับระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุดสาขกรรม สาขาวิชาวรรณอุดสาขการ ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตพระนครเนื้อและวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การวิเคราะห์หาค่าความคิดเห็นของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจากผู้เชี่ยวชาญ
2. การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
3. การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง “การฝึกปฏิบัติในงานวิชาโลหะวิทยา pragmatism ดังนี้

- 1 การวิเคราะห์หาค่าความคิดเห็นของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจากผู้เชี่ยวชาญ

ผู้เชี่ยวชาญ	จำนวน (คน)	\bar{X}	ระดับความคิดเห็น
ด้านเนื้อหา	2	3.79	ดี
ด้านการผลิตสื่อการสอน	2	4.12	ดี

ตารางที่ 2 แสดงค่าความคิดเห็นของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจากผู้เชี่ยวชาญ

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหาอยู่ที่ระดับ 3.79 และค่าความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทางด้านการผลิตสื่ออยู่ที่ระดับ 4.12 สรุปได้ว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง “การฝึกปฏิบัติในงานวิชาโลหะวิทยา” ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอยู่ในเกณฑ์ดีทั้งทางด้านเนื้อหา และทางด้านการผลิตสื่อการสอน

2. การหาประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

สถิติที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยใช้สูตร (เสาณีย์ , 2528 : 284)

$$\text{ประสิทธิภาพ} \alpha = \frac{M_2 - M_1}{P - M_1} + \frac{M_2 - M_1}{P}$$

M_1 = ผลของคะแนนเฉลี่ยจากการสอบก่อนการเรียน (Pre - tese)

M_2 = ผลของคะแนนเฉลี่ยจากการสอบหลังการเรียน (Post - test)

P = คะแนนเต็มของข้อทดสอบ

ค่าของอัตราส่วนที่ได้จากสูตรนี้ จะมีค่าระหว่าง 0 - 2 ถ้าค่าที่หา出來ได้มีค่ามากกว่า 1 ถือว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์นั้นได้เกณฑ์มาตรฐาน

$$\text{แทนค่า } M_1 = 5.40$$

$$M_2 = 14.25$$

$$P = 20$$

$$\begin{aligned} \text{ประสิทธิภาพ} \alpha &= \frac{14.25 - 5.40}{20 - 5.40} + \frac{14.25 - 5.40}{20} \\ &= 0.606 + 0.443 \\ &= 1.04 \end{aligned}$$

ค่าที่ได้ = 1.04 ดังนั้นบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การฝึกปฏิบัติในงานวิชาโลหะวิทยา ได้เกณฑ์มาตรฐาน 90 / 90

3. การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยบทเรียน
คอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์การทดสอบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียน
และหลังเรียน (t -test: One – Group Pretest – Posttest – Posttest) ปรากฏผลดังนี้

ผลการคำนวณการทดสอบนัยสำคัญ โดยอาศัยการแจกแจงของที่ (t -test)

$$\sum D = 177, \quad \sum D^2 = 1581, \quad N = 20 \text{ คน}$$

$$t = \sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N - 1}}$$

เมื่อ D คือ ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
 N คือ จำนวนคู่ (คน)

แทนค่า

$$t = \sqrt{\frac{177}{(20 \times 1581) - (177)^2}} \\ = \frac{177}{15.32} \\ = 11.55$$

จากตาราง t ซึ่งมี $df = 19$ ระดับความเชื่อมั่น 0.01 มีค่า 2.861 ซึ่งถือว่าเป็นจุด
หลัก แต่ค่า t ที่คำนวณได้ = 11.55 มากกว่าจุดหลัก แปลว่าผลการทดสอบ 2 ครั้งแตกต่างกัน
นั้นคือ การเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การฝึกปฏิบัติในงานวิชาโลหะวิทยา
นักศึกษามีความรู้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีค่าความคิดเห็นจากผู้ใช้รายด้านเนื้อหาอยู่ที่ระดับ 3.79 และด้านการผลิตสื่อการสอนอยู่ที่ระดับ 4.12 ถือว่าอยู่ในระดับดี
2. ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การฝึกปฏิบัติในงานวิชาโลหะ วิทยา ได้เกณฑ์มาตรฐาน 90 / 90
3. หลังจากเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน นักศึกษามีความรู้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สรุปผลการวิจัย อภิรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องการฝึกปฏิบัติในงานวิชาโลหะวิทยา สำหรับนักศึกษาสารดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชากรรມอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเนื่อง และวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังจากเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักศึกษาสารดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชากรรມอุตสาหกรรม ชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา โลหะวิทยาในงานวิชากรรມ (Engineering Metallurgy) จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลในการวิจัย คือ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง การฝึกปฏิบัติในงานวิชาโลหะวิทยา และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการวิจัยนี้ เริ่มต้นจากศึกษาหลักสูตรและข้อมูลต่างๆ การวิเคราะห์เนื้อหา การกำหนดวัตถุประสงค์ การสร้างแบบทดสอบ การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องการฝึกปฏิบัติ การเตรียมชิ้นงานทดสอบ โดยแบ่งชั้นตอนการเตรียมชิ้นงานออกเป็น 7 บทเรียน และเก็บบันทึกไว้ในแผ่นซีดีรวมจำนวน 1 แผ่น ดังต่อไปนี้

บทที่ 1 บทนำ

บทที่ 2 การตัดชิ้นงานทดสอบ

บทที่ 3 การปรับผิวน้ำหน้าชิ้นงาน

บทที่ 4 การทำตัวเรือนเย็น

บทที่ 5 การเตรียมอุปกรณ์ในการขัดผิวน้ำหน้าชิ้นงาน

บทที่ 6 การปฏิบัติงานจริง

บทที่ 7 บทสรุป

การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สร้างขึ้น ใช้เกณฑ์การหาค่าประสิทธิภาพ 90 / 90 การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มตัวอย่างที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เมื่อทำแบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยแบบทดสอบด้วยผลสัมฤทธิ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และผ่านการวิเคราะห์ข้อสอบแล้ว โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์การทดสอบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน (t-test : One – Group Pretest – Posttest)

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องการฝึกปฏิบัติในงานวิชาโลหะวิทยา
2. เพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สร้างขึ้น
3. เพื่อวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

สมมติฐานการวิจัย

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน 90/90
2. หลังจากเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สร้างขึ้น นักศึกษามีความรู้เพิ่มมากขึ้นกว่าก่อนเรียน

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการสร้างและหาประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องการฝึกปฏิบัติในงานวิชาโลหะวิทยา ปรากฏผลดังนี้

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีค่าความคิดเห็นจากผู้เรียนชากลุ่มด้านเนื้อหาอยู่ที่ระดับ 3.79 และด้านการผลิตสื่อการสอนอยู่ที่ระดับ 4.12 ถือว่าอยู่ในระดับดี
2. ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การฝึกปฏิบัติในงานวิชาโลหะวิทยา ได้เกณฑ์มาตรฐาน 90 / 90
3. หลังจากเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน นักศึกษามีความรู้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 หรือผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นจริงเชื่อได้ 99 %

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการสร้างและหาประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องการฝึกปฏิบัติในงานวิชาโลหะวิทยา สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชากรรมอุตสาหการ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเนื้อ ปรากฏว่ามีประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนได้เกณฑ์มาตรฐาน 90 / 90

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของแบบทดสอบก่อนเรียน มีค่าเท่ากับ 5.40 ค่าเฉลี่ยของแบบทดสอบหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 14.25 ค่าคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบหลังเรียนมีค่าสูงกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบก่อนเรียน ซึ่งผู้วิจัยมั่นใจว่ามาจากสาเหตุดังนี้

1. นักศึกษาที่ผู้วิจัยใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม สาขาวิชาวรรณมอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเนื้อ ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 การทดลองกับกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยใช้การทดลองแบบไม่บวกให้นักศึกษาไว้ล่วงหน้าว่าเป็นส่วนหนึ่งของการวิจัย แต่บวกกับนักศึกษาว่าเป็นการเรียน การสอนตามปกติ และทำการทดสอบกับนักศึกษาทั้งห้องโดยไม่มีการยกเว้น

2. จากการสอบถามนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างว่า “ เคยฝึกหัดลับดอกสว่านมาก่อน หรือไม่ ” คำตอบที่ได้รับ 80 % ของนักศึกษาไม่เคยฝึกหัดลับดอกสว่าน ซึ่งเป็นนักศึกษาที่จบระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ป.ว.ช.) สาขาง่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ อีก 20 % เป็นนักศึกษาที่เรียนจบสาขาช่างกลโรงงาน ซึ่งเนื้อหาหลักสูตรวิชาที่เรียน มีการฝึกลับดอกสว่าน การทดลองจะทดลองกับกลุ่มตัวอย่างทั้งห้อง แต่การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย จะใช้กลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีพื้นฐานเรื่องการฝึกลับดอกสว่าน มากวิเคราะห์เท่านั้น

3. ก่อนทดสอบผู้วิจัยจะบวกกับนักศึกษาซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างว่า คะแนนที่ได้จะมีผลในการเรียนที่ผู้วิจัยสอนอยู่ คือ วิชางานโลหะ 1 ดังนั้นการทดลองก่อนเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ค่าเฉลี่ยของคะแนนจึงต่ำ เพราะนักศึกษาไม่มีความรู้พื้นฐานในเนื้อหาที่เรียนนั้นมาก่อน และเมื่อผู้วิจัยซึ่งเป็นอาจารย์ผู้สอนประՃวิชาในเนื้อหาบทเรียนคอมพิวเตอร์ฯ ตั้งกล่าวให้นักศึกษาดูบทเรียนคอมพิวเตอร์ฯ เมื่อนักศึกษาดูบทเรียนเสร็จจึงให้ทำแบบทดสอบเดิมอีกครั้งทันที ซึ่งขณะที่นักศึกษาดูบทเรียนคอมพิวเตอร์ฯ สังเกตว่านักศึกษามีความตั้งใจเรียนมาก เพราะทราบว่าจะต้องทำแบบทดสอบเดิมอีกครั้ง ซึ่งในการทำครั้งแรกนักศึกษาอาจจะทำไม่ค่อยได้ดังนั้นผลค่าเฉลี่ยของแบบทดสอบ หลังจากดูด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ฯ จึงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยของแบบทดสอบก่อนดูบทเรียนคอมพิวเตอร์ฯ

ในส่วนของการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแล้ว โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนก่อนและหลังเรียน (*t-test* : One-Group Pretest-Posttest) จากตาราง *t* ซึ่งมี *df* = 19 ระดับความเชื่อมั่น 0.01 มีค่า 2.861 ซึ่งถือว่าเป็นจุดหลัก แต่ค่า *t* ที่คำนวณได้ = 11.55 สูงกว่าจุดหลัก แปลว่าผลการทดสอบ 2 ครั้งแตกต่างกัน นั่นคือ การเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องการฝึกปฏิบัติในงานวิชาโลหะวิทยา นักศึกษามีความรู้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จักรี (2543) ได้ทำการวิจัย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการเรียนการสอน

จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ ได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยในการประเมินทางด้านเนื้อหาเท่ากับ 3.79 และค่าระดับคะแนนเฉลี่ยในการประเมินทางด้านเทคนิคการผลิตสื่อเท่ากับ 4.12 ตามที่ว่างค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญตามแนวทางของเบสท์ มีค่าอยู่ในระดับดี อาจเป็นผลมาจากการเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นเนื้อหาวิธีการสอนที่ผู้วิจัยมีประสบการณ์ และความคุ้นเคยในการสอนมหาลัยสูบปี และในการดำเนินการถ่ายทำวีดีโอดำเนินการเองแต่จัดจ้างผู้รับจ้างจากภายนอกดำเนินการให้ จึงทำให้ค่าประเมินที่ได้อยู่ในระดับดี แต่ถึงอย่างไรก็ตามผู้วิจัยคิดว่า ยังมีข้อบกพร่องอยู่บ้าง ซึ่งจะต้องได้รับการพัฒนาและแก้ไขในโอกาสต่อไป เช่น การนำเข้าสูบที่เรียนค่อนข้างน้อย เนื้อหารายละเอียดยังไม่เด็พอ ภาพและเสียงยังไม่ค่อยดีมีเสียงแทรก และมีเสียงรบกวนบ้างในขณะถ่ายทำ เนื่องจากการถ่ายทำมีขีดจำกัดด้วยเวลาและสถานที่ ดังนั้นถ้าจะนำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องการฝึกปฏิบัติในงานวิชาโลหะวิทยาไปใช้ในการเรียนและการสอน ผู้สอนจะต้องมีทักษะในการปฏิบัติด้านการเตรียมชิ้นงานทางโลหะวิทยามาก่อน สามารถที่จะตอบคำถามเมื่อนักศึกษามีข้อสงสัย และพร้อมที่จะแสดงการสาธิตการปฏิบัติตามเครื่องมือทดสอบทางโลหะวิทยา ให้นักศึกษาได้อย่างช้าๆ และปลดปล่อย

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

จากการถ่ายทำสื่อการเรียนการสอนชุดนี้ เป็นการดึงเนื้อหาข้าบ้างตอนเท่านั้น ดังนั้นเนื้อหาที่สมบูรณ์ ต้องใช้เวลาและการเตรียมการที่ยาวนานและเหมาะสมมากกว่านี้ ในการดำเนินการวิจัยในลักษณะเดียวกันนี้ จะต้องมีเวลาในการถ่ายทำวีดีโอยield ให้มาก ถ่ายสำรองหลายครั้ง เพื่อนำมาคัดเลือกภาพที่ดีที่สุด สำหรับค่าใช้จ่าย จะต้องมีงบสำรองสำหรับค่าจัดจ้างผู้รับพิมพ์งานวิจัย ค่าวัสดุ ที่ใช้ในการดำเนินการจะต้องจัดเตรียมไว้ การทำงานในลักษณะเป็นกลุ่มคณะจะต้องมีการวางแผนตารางการดำเนินการ จะต้องมีการประชุมสำหรับกลุ่มผู้ร่วมทำงานวิจัย เพื่อทำให้กลุ่มผู้วิจัยทุกคนทราบความก้าวหน้าของเพื่อนนักวิจัย และเพื่อให้เกิดความร่วมมือแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการดำเนินการวิจัย

บรรณานุกรม

กังวลด เทียนกันต์เทคน. 2540. การวัด การวิเคราะห์ การประเมินทางการศึกษาเบื้องต้น.

กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อสารมวลชนกรุงเทพ.

กฤษมันต์ วัฒนาณรงค์. 2536. เทคโนโลยีเทคนิคศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชา

ครุศาสตร์เทคโนโลยี คณะครุศาสตร์อุดสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
พระนครเหนือ.

กรรมการศึกษานอกโรงเรียน. กระทรวงศึกษาธิการ. 2541. วิจัยความต้องการบทเรียน

คอมพิวเตอร์ช่วยสอน. กรุงเทพมหานคร: บริษัทศูนย์การพิมพ์แก่นจันทร์ จำกัด.

จักรี รัศมีฉาย. 2543. “ การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนระบบมัลติมีเดีย เรื่องหลักการ
สร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์อุดสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชาคอมพิวเตอร์เทคโนโลยีและสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.

ถนนพร เลาหารัสแสง. 2541. คอมพิวเตอร์ช่วยสอน. กรุงเทพฯ: ภาควิชาโลสตทัศนศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธีระ ไสภณจิตต์. 2534. “ การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องวิธีการเขียนแบบภาพตัด
วิชาเขียนแบบ เครื่องกล 2 (APM 152) ” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์อุดสาหกรรม
มหาบัณฑิต ภาควิชาครุศาสตร์เครื่องกล บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
พระนครเหนือ ,

มลวิภา ภูลสนใจ. 2541 “ การพัฒนาและหาประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง
การตัดเสื้อบนผู้ในวิชาเทคนิคการตัดเย็บเสื้อจับ襟 หลักสูตรระดับปริญญาตรี คณะกรรมการ
ศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล .” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์อุดสาหกรรมมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ,

ล้วน สายยศ. และ อังคณา สายยศ. 2538 เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4.
กรุงเทพฯ : สุวิรยาสาส์น.

สวาง พ. 2535. “ การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องการเขียนแบบภาพประกอบ
และภาพແຍກซึ้น.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์อุดสาหกรรมบัณฑิต ภาควิชาครุศาสตร์
เครื่องกล บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

สุพรรณ แก้วผัน. 2539. “ การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องสไคแอลเกจในดักษัน
มอเตอร์ ” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์อุดสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์
เครื่องกล สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.

เสาวนีย์ ศิกขابัณฑิต. 2528. เทคโนโลยีทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สถาบัน
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

สมบัติ น้อยประเสริฐ. 2532. “ การสร้างและหาประสิทธิภาพบทเรียนโปรแกรมประกอบ
คอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องการใช้ออฟแวร์ AUTOCAD ช่วยในการเขียนแบบ ” วิทยา
นิพนธ์ ปริญญาครุศาสตร์อุดสาหกรรมบัณฑิต ภาควิชาครุศาสตร์เครื่องกล บัณฑิต
วิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

Best , John W .1983. Research in Education . 4th ed. Englewood Cliffs , New
Jersey : Prentice Hall , Inc .

Gagne , R et al. 1988. Principles of Instruction Design. New York, NY : The Dryden
Press.

ภาคผนวก

- รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสื่อการสอน
- หนังสือขอเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสื่อการสอน

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ฝ่ายวิจัยและฝึกอบรม วิทยาเขตพวนครเหนือ โทร. 0 - 2913 - 2489

ที่ ผจ. / 2547

วันที่ 18 มิถุนายน 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจด้านการดำเนินงานขั้นตอนการวิจัย ในโครงการวิจัยของ
วิทยาเขตฯ

เรียน อาจารย์ระจิตรา ศุภดิลกลักษณ์ หัวหน้าแผนกวิจัย วิทยาเขตพวนครเหนือ

ตามที่โครงการวิจัย “การสร้างและหาประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน” ตาม
หัวข้อเรื่องผู้วิจัยแต่ละท่าน “ประกอบด้วยโครงการอย่าง 7 โครงการ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการตั้งแต่
วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2547 ฝ่ายวิจัยและฝึกอบรมได้พิจารณาแล้วว่า นางระจิตรา ศุภดิลกลักษณ์
หัวหน้าแผนกวิจัยมีคุณสมบัติ เหมาะสมในการเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจด้านการดำเนินงานขั้นตอน
การวิจัยในโครงการวิจัยของ วิทยาเขตฯ ดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

นายศรีศักดิ์ น้อยไว้ภูมิ

ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิจัยและฝึกอบรม

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

ที่

วันที่ 18 มิถุนายน 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบสื่อการสอนด้านเทคนิคการผลิตในโครงการวิจัย
ของวิทยาเขตฯ

เรียน อาจารย์มนต์ชัย นรเศรษฐ์สิงห์

ตามที่โครงการวิจัย “การสร้างและหาประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน” ตาม
หัวข้อเรื่องผู้วิจัยแต่ละท่าน “ประกอบด้วยโครงการย่อย 7 โครงการ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการตั้งแต่
วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2547 ผู้วิจัยได้ปรึกษาฝ่ายวิจัยและฝึกอบรมแล้วว่า อาจารย์มนต์ชัย
นรเศรษฐ์สิงห์ มีคุณสมบัติเหมาะสมในการเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบสื่อการสอนด้านเทคนิคการผลิตทั้ง
7 โครงการย่อย เพื่อประกอบในการดำเนินโครงการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

(นายพินกร จันทร์กระจาง)

ผู้วิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

ที่

วันที่ 18 มิถุนายน 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เขียนข้าณตรัวจสื่อการสอนด้านเทคนิคการผลิตในโครงการวิจัย
ของวิทยาเขตฯ

เรียน อาจารย์ประสงค์ ก้านแก้ว

ตามที่โครงการวิจัย “ การสร้างและหาประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ตาม
หัวข้อเรื่อง ผู้วิจัยแต่ละท่าน “ประกอบด้วยโครงการย่อย 7 โครงการ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการตั้งแต่
วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2547 ผู้วิจัยได้ปรึกษาฝ่ายวิจัยและฝีกอบรมพิจารณาแล้วว่า อาจารย์
ประสงค์ ก้านแก้ว มีคุณสมบัติเหมาะสมในการเป็นผู้เขียนข้าณตรัวจสื่อการสอนด้านเทคนิคการ
ผลิตทั้ง 7 โครงการย่อย เพื่อประกอบในการดำเนินโครงการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

(นายทินกร จันทร์กระจ่าง)

ผู้วิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

ที่

วันที่ 17 มิถุนายน 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เขียนข้อมูลตรวจสอบสื่อการสอนด้านเนื้อหาของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
ในโครงการวิจัยของ วิทยาเขตฯ

เรียน อาจารย์ประเสริฐ ชุมปัญญา

ตามที่โครงการวิจัย “ การสร้างและนำไปใช้กับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ตามหัวข้อเรื่องผู้วิจัยแต่ละท่าน ” ประกอบด้วยโครงการอยู่ 7 โครงการ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการตั้งแต่วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2547 ผู้วิจัยได้ปรึกษาฝ่ายวิจัยและฝึกอบรมพิจารณาแล้วว่า อาจารย์ประเสริฐ ชุมปัญญา มีคุณสมบัติเหมาะสมในการเป็นผู้เขียนข้อมูลตรวจสอบสื่อการสอนด้านเนื้อหาของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โครงการวิจัย ซึ่ง “ การสร้างและนำไปใช้กับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องการฝึกปฏิบัติในงานวิชาเคมี สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรมที่เปิดสอนของ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเนื้อ ” ประกอบในการดำเนินโครงการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

(นายทินกร จันทร์กระจ่าง)

ผู้วิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

ที่

วันที่ 17 มิถุนายน 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบสื่อการสอนด้านเนื้อหาของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
ในโครงการวิจัยของ วิทยาเขตฯ

เรียน อาจารย์พรทศน์ บุญมั่งมี

ตามที่โครงการวิจัย “ การสร้างและหาประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ” ตามหัวข้อเรื่องผู้วิจัยแต่ละท่าน “ ประกอบด้วยโครงการย่อย 7 โครงการ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการตั้งแต่วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2547 ผู้วิจัยได้ปรึกษาฝ่ายวิจัยและฝึกอบรมพิจารณาแล้วว่า อาจารย์พรทศน์ บุญมั่งมี มีคุณสมบัติเหมาะสมในการเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบสื่อการสอนด้านเนื้อหาของบทเรียนคอมพิวเตอร์ โครงการวิจัย ชื่อ “ การสร้างและหาประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ” เรื่องการฝึกปฏิบัติในงานวิชาลòะวิทยา สำหรับนักศึกษานักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม ที่เปิดสอนของ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครแห่ง ” ประกอบในการดำเนินโครงการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ด้วย จัดเป็นพระคุณยิ่ง

(นายทินกร จันทร์กระจ่าง)

ผู้วิจัย

ขอบข่ายของเนื้อหาวิชา เรื่อง การฝึกปฏิบัติในงานวิชาลोหะวิทยา

ขอบข่ายของเนื้อหาวิชา เรื่อง การฝึกปฏิบัติในงานวิชาลोหะวิทยา ได้แบ่งเนื้อหาการเรียนออกเป็นรายข้อดังนี้

1. การตัดชิ้นงานทดสอบ
2. การปรับผิวน้ำชิ้นงานทดสอบ
3. การทำตัวเรือนเย็น
4. การเตรียมอุปกรณ์ในการขัดผิวน้ำชิ้นงาน
5. การปฏิบัติงานจริง
6. สูปและข้อควรระวัง

วัตถุประสงค์

เมื่อผู้เรียน เรียนบทเรียนคอมพิวเตอร์จบแล้ว มีความรู้ ความสามารถ

1. อธิบายลักษณะการตัดชิ้นงานทดสอบได้ถูกต้อง
2. อธิบายการปรับผิวน้ำชิ้นงานทดสอบได้ถูกต้อง
3. อธิบายขั้นตอนต้องการทำตัวเรือนแบบเย็นได้ถูกต้อง
4. เตรียมอุปกรณ์ในการขัดผิวน้ำชิ้นงานทดสอบได้ถูกต้อง
5. ปฏิบัติงานตามขั้นตอนการเตรียมโลหะทดสอบด้านโลหะวิทยาได้ถูกต้อง
6. อธิบายข้อควรระวังในการเตรียมโลหะทดสอบด้านโลหะวิทยาได้ถูกต้อง

แบบประเมินสื่อการสอนด้านเนื้อหา

บทเรียนคอมพิวเตอร์ เรื่อง การฝึกปฏิบัติในงานวิชาโลหะวิทยา

บทเรียนคอมพิวเตอร์ที่ทำน้ำถังประเมินอยู่นี้ มีคุณภาพอยู่ในระดับใดโปรดทำเครื่องหมาย

ลงในช่องบอกระดับคุณภาพเพียงช่องเดียวตามความคิดเห็นของท่าน

1. หมายถึง ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อว่าควรมีการปรับปรุง
2. หมายถึง ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อว่ามีความถูกต้องชัดเจนหรือเหมาะสมใช้
3. หมายถึง ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อว่ามีความถูกต้องชัดเจนหรือเหมาะสมปานกลาง
4. หมายถึง ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อว่ามีความถูกต้องชัดเจนหรือเหมาะสมดี
5. หมายถึง ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อว่ามีความถูกต้องชัดเจนหรือเหมาะสมมาก

เรื่องที่จะประเมิน	ระดับความคิดเห็น หมายเหตุ				
	1	2	3	4	5
1. เนื้อหาและการดำเนินเรื่อง					
1.1 เนื้อหา มีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม					
1.2 ความถูกต้องของเนื้อหา					
1.3 ความถูกต้องในการลำดับเนื้อหาตามขั้นตอน					
1.4 ความสอดคล้องของเนื้อหาแต่ละตอน					
1.5 ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา					
1.6 ความเหมาะสมกับระดับผู้เรียน					
2. รูปภาพและภาษา					
2.1 ความถูกต้องของรูปภาพตามเนื้อหา					
2.2 ความถูกต้องของภาษาที่ใช้					
2.3 ความสอดคล้องระหว่างรูปภาพกับคำบรรยาย					

เรื่องที่จะประเมิน	ระดับความคิดเห็น					หมายเหตุ
	1	2	3	4	5	
3. เวลาในการนำเสนอ						
3.1 ความเหมาะสมของเวลาในการนำเสนอ						
3.2 ความเหมาะสมของเวลาในการนำเสนอ						
3.3 ความเหมาะสมของเวลาที่นำเสนอหัวข้อ						

ความคิดเห็นเรื่องอื่น ๆ

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

แบบประเมินสื่อการสอนด้านเทคนิคการผลิตสื่อ

บทเรียนคอมพิวเตอร์ เรื่อง การฝึกปฏิบัติในงานวิชาโลหะวิทยา

บทเรียนคอมพิวเตอร์ที่ท่านกำลังประเมินอยู่นี้ มีคุณภาพอยู่ในระดับใดโปรดทำเครื่องหมาย

✓ ลงในช่องบอกระดับคุณภาพเพียงช่องเดียวตามความคิดเห็นของท่าน

1. หมายถึง ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อว่ามีการปรับปูง
2. หมายถึง ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อว่ามีความถูกต้องชัดเจนหรือเหมาะสมใช้
3. หมายถึง ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อว่ามีความถูกต้องชัดเจนหรือเหมาะสมปานกลาง
4. หมายถึง ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อว่ามีความถูกต้องชัดเจนหรือเหมาะสมดี
5. หมายถึง ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อว่ามีความถูกต้องชัดเจนหรือเหมาะสมดีมาก

เรื่องที่จะประเมิน	ระดับความคิดเห็น					หมายเหตุ
	1	2	3	4	5	
1. เนื้อหาและการดำเนินเรื่อง						
1.1 เนื้อหา มีความสมดคล่องกับจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม						
1.2 ความชัดเจนถูกต้องของเนื้อหา						
1.3 ความเหมาะสมในรูปแบบและวิธีการนำเสนอ						
2. ภาพ						
2.1 คุณภาพของภาพ						
2.2 ความเหมาะสมของภาพในการสื่อความหมาย						
2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างภาพกับเสียงบรรยาย						
2.4 ความเหมาะสมของเทคนิคสร้างภาพในบทเรียน						
2.5 ความเหมาะสมของงานด้านกราฟฟิก						

เรื่องที่จะประเมิน	ระดับความคิดเห็น					หมายเหตุ
	1	2	3	4	5	
3. เสียงและภาษา						
3.1 ความเหมาะสมของเสียงบรรยาย						
3.2 ความชัดเจนของเสียงบรรยาย						
3.3 ความถูกต้องของการใช้ภาษา						
4. เวลา						
4.1 ความเหมาะสมของเวลาการนำเสนอกับเนื้อหา ในภาพ						
4.2 ความเหมาะสมของเวลาการนำเสนอกับเนื้อหา คำบรรยาย						
4.3 ความเหมาะสมของเวลาการนำเสนอหัวเรื่อง						

ความคิดเห็นเรื่องอื่นๆ

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

เกณฑ์การประเมินสื่อการสอน

การประเมินความคิดเห็นจากการตอบแบบสอบถามจากผู้เชี่ยวชาญด้าน hac่าเฉลี่ยของข้อคำถามแต่ละข้อ แล้วหาผลรวมของค่าเฉลี่ยของแบบสอบถามทั้งฉบับ แล้วแปลความหมายของผลรวมค่าเฉลี่ยเพื่อหาเกณฑ์ค่าเฉลี่ยของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยของการตอบแบบสอบถามตามช่วงของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญตามแนวทางของเบสท์ (Best) ดังนี้ ค่าเฉลี่ยตั้งแต่

- 4.50 – 5.00 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าข้อคำถามนั้นอยู่ในเกณฑ์ดีมาก
- 3.50 – 4.49 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าข้อคำถามนั้นอยู่ในเกณฑ์ดี
- 2.50 – 3.49 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าข้อคำถามนั้นอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้
- 1.50 – 2.49 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าข้อคำถามนั้นอยู่ในเกณฑ์ควรปรับปรุง
- 1.00 – 1.49 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าข้อคำถามนั้นอยู่ในเกณฑ์ไม่ได้

ผลการประเมินสื่อการสอนจากผู้เชี่ยวชาญ ด้านเนื้อหา

เรื่องที่จะประเมิน	ผู้ประเมินเรียงตามรายชื่อ				— X
	1	2	3	4	
1. เนื้อหาและการดำเนินเรื่อง					
1.1 เนื้อหามีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายเชิงพัฒน์รวม	4	4	-	-	4.0
1.2 ความถูกต้องของเนื้อหา	4	4	-	-	4.0
1.3 ความถูกต้องในการลำดับเนื้อหาตามขั้นตอน	3	3	-	-	3.0
1.4 ความสอดคล้องของเนื้อหาแต่ละตอน	3	4	-	-	3.5
1.5 ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา	4	4	-	-	4.0
1.6 ความเหมาะสมสมกับระดับผู้เรียน	4	4	-	-	4.0
2. รูปภาพและภาษา					
2.1 ความถูกต้องของรูปภาพตามเนื้อหา.....	4	4	-	-	4.0
2.2 ความถูกต้องของภาษาที่ใช้	4	3	-	-	3.5
2.3 ความสอดคล้องระหว่างรูปภาพกับคำบรรยาย	5	4	-	-	4.5
3. เวลาในการนำเสนอ					
3.1 ความเหมาะสมของเวลานำเสนอ กับเนื้อหาน่าสนใจ	4	4	-	-	4.0
3.2 ความเหมาะสมของเวลานำเสนอ กับเนื้อหาคำบรรยาย	4	3	-	-	3.5
3.3 ความเหมาะสมของเวลาที่นำเสนอทั้งเรื่อง	3	4	-	-	3.5
	X	3.83	3.75	-	3.79

ตารางที่ 3 ผลการประเมินสื่อการสอนจากผู้เชี่ยวชาญ ด้านเนื้อหา

หมายเหตุ หมายเลข 1 คือ ชื่อผู้ประเมิน นายประเสริฐ ชุมปัญญา
 หมายเหตุ 2 คือ ชื่อผู้ประเมิน นายพวัตศ์ บุญมั่งมี

ผลการประเมินสื่อการสอนจากผู้เชี่ยวชาญ ด้านเทคนิคการผลิตสื่อ

เรื่องที่จะประเมิน	ผู้ประเมินเรียงตามรายชื่อ				<u>X</u>
	1	2	3	4	
1. เนื้อหาและการดำเนินเรื่อง					
1.1 เนื้อหา มีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายเชิงพัฒนารูปแบบ	4	4	-	-	4.0
1.2 ความขัดเจนถูกต้องของเนื้อหา	5	4	-	-	4.5
1.3 ความเหมาะสมในรูปแบบและวิธีนำเสนอ	4	4	-	-	4.0
2. ภาพ					
2.1 คุณภาพของภาพ	4	4	-	-	4.0
2.2 ความเหมาะสมของภาพในการสื่อความหมาย	4	4	-	-	4.0
2.3 ความสมพันธ์ระหว่างภาพกับเสียงบรรยาย	5	4	-	-	4.5
2.4 ความเหมาะสมของเทคนิคสร้างภาพในบทเรียน	4	4	-	-	4.0
2.5 ความเหมาะสมของงานด้านกราฟฟิก	4	4	-	-	4.0
3. เสียงและภาษา					
3.1 ความเหมาะสมของเสียงบรรยาย	4	4	-	-	4.0
3.2 ความขัดเจนของเสียงบรรยาย	4	5	-	-	4.5
3.3 ความถูกต้องของการใช้ภาษา	4	4	-	-	4.0
4. เวลา					
4.1 ความเหมาะสมของเวลาการนำเสนอ กับเนื้อหาในภาพ	4	4	-	-	4.0
4.2 ความเหมาะสมของเวลาการนำเสนอ กับเนื้อหา คำบรรยาย	4	4	-	-	4.0
4.3 ความเหมาะสมของเวลาการนำเสนอทั้งเรื่อง	4	4	-	-	4.0
<u>X</u>	4.14	4.07	-	-	4.12

ตารางที่ 4 ผลการประเมินสื่อการสอนจากผู้เชี่ยวชาญ ด้านเทคนิคการผลิตสื่อ

หมายเหตุ หมายเลขอ 1 คือ ชื่อผู้ประเมิน นายมนตรีชัย นรเศรษฐ์สิงห์

หมายเลขอ 2 คือ ชื่อผู้ประเมิน นายประسنศ์ ก้านแก้ว

แสดงผลการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบกับวัตถุประสงค์

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญประเมิน		ผลค่า O.V.
	คนที่ 1	คนที่ 2	
1	1	1	1
2	1	1	1
3	1	1	1
4	1	1	1
5	1	1	1
6	1	1	1
7	1	1	1
8	1	1	1
9	1	1	1
10	1	1	1
11	1	1	1
12	1	1	1
13	1	1	1
14	1	1	1
15	1	1	1
16	1	1	1
17	1	1	1
18	1	1	1
19	1	1	1
20	1	1	1

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบกับวัตถุประสงค์
สรุปผล แบบทดสอบเรื่องการฝึกลับดอกส่วน จำนวน 20 ข้อ
ทุกข้อตรงกับวัตถุประสงค์การสอน

แสดงผลการประเมินความยากง่ายของแบบทดสอบ

ระดับ ปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ครุศาสตร์อุดสาṅกกรรม สาขาวิชาวรรณมุตสาṅกการ

ที่	รหัส	ข้อสอบที่ใช้ทดสอบ																				รวม 20ข้อ
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	
1	54661104201	0	1	1	0	1	1	1	1	0	1	0	1	1	0	1	1	0	1	0	0	12
2	54661104202	1	0	0	0	1	0	1	1	1	0	0	1	1	0	1	1	0	1	0	1	11
3	54661104203	1	1	0	0	1	0	1	1	1	0	0	1	1	0	0	1	0	1	0	0	10
4	54661104204	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	18
5	54661104205	1	0	0	0	0	1	0	1	0	0	0	0	1	1	1	1	0	1	0	0	8
6	54661104206	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	17
7	54661104207	0	1	0	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	0	13
8	54661104208	0	1	0	0	1	1	0	1	0	1	0	1	0	0	1	0	1	1	0	1	10
9	54661104209	1	0	0	0	1	1	1	1	0	1	0	1	1	0	1	1	0	1	0	0	11
10	54661104210	0	1	0	0	0	0	1	0	0	0	1	0	0	1	1	0	1	0	1	0	7
11	54661104211	0	0	1	1	0	0	1	0	0	0	0	0	1	1	1	1	0	1	0	1	9
12	54661104212	1	0	1	0	1	1	0	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0	14
13	54661104213	1	0	0	1	0	0	0	0	0	0	1	0	1	0	0	0	0	0	1	1	6
14	54661104214	1	0	1	0	0	1	0	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0	13
15	54661104215	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	0	0	1	1	1	1	16
16	54661104216	1	1	0	0	1	1	1	1	0	1	1	1	0	0	1	1	1	1	0	1	14
17	54661104217	0	1	1	0	0	0	1	1	0	0	1	1	0	0	0	0	1	0	1	1	9
18	54661104219	1	0	1	0	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	1	0	1	14
19	54661104220	1	1	0	1	0	0	0	0	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	12
20	54661104221	1	0	1	0	0	0	0	0	1	0	0	0	1	0	0	0	1	0	0	0	5
21	54661104222	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1	1	0	1	1	0	1	15
22	54661104223	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	16
23	54661104224	0	0	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	14
24	54661104225	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	1	0	1	0	0	0	0	1	1	12
รวมคะแนนรายข้อ (R)		17	14	13	7	16	15	16	18	9	13	15	18	17	9	17	15	15	18	9	15	286
ค่าความยากง่าย(0.2-0.8)		0.7	0.6	0.5	0.3	0.7	0.6	0.7	0.7	0.4	0.5	0.6	0.7	0.7	0.4	0.7	0.6	0.6	0.7	0.4	0.6	

ตารางที่ 6 แสดงผลการประเมิน หาค่าความยากง่ายของแบบทดสอบ

$$\text{พิจารณาข้อสอบที่มีค่า ความยากง่าย } = 0.2 - 0.8$$

หมายเหตุ

ซ่องคะแนน 0 = ทำผิด

ซ่องคะแนน 1 = ทำถูก

$$\text{สูตร ค่าความยากง่าย } P = R / N$$

$$R = \text{จำนวนคนที่ทำถูก}$$

$$N = \text{จำนวนคนทั้งหมด} = 24 \text{ คน}$$

แสดงผลการประเมิน หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ (เรียงคะแนนจากมากไปน้อย)

ระดับ ปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ครุศาสตร์อุดสาหกรรม สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม

ที่	รหัส	ข้อสอบที่ใช้ทดสอบ																				รวม 20ข้อ
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	
1	54661104204	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	18
2	54661104206	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	17
3	54661104215	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	0	0	1	1	1	1	1	16
4	54661104223	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	16
5	54661104222	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1	1	0	1	1	0	1	15
6	54661104212	1	0	1	0	1	1	0	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0	14
7	54661104216	1	1	0	0	1	1	1	1	0	1	1	1	0	0	1	1	1	0	1	1	14
8	54661104219	1	0	1	0	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1	14
9	54661104224	0	0	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	14
10	54661104207	0	1	0	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	0	13
11	54661104214	1	0	1	0	0	1	0	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0	13
12	54661104201	0	1	1	0	1	1	1	1	0	1	0	1	1	0	1	1	0	1	0	0	12
13	54661104220	1	1	0	1	0	0	0	0	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	12
14	54661104225	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	1	0	1	0	0	0	0	1	1	12
15	54661104202	1	0	0	0	1	0	1	1	1	0	0	1	1	0	1	1	0	1	0	1	11
16	54661104209	1	0	0	0	1	1	1	1	0	1	0	1	1	0	1	1	0	1	0	0	11
17	54661104203	1	1	0	0	1	0	1	1	1	0	0	1	1	0	0	1	0	1	0	0	10
18	54661104208	0	1	0	0	1	1	0	1	0	1	0	1	0	0	1	0	1	1	0	1	10
19	54661104211	0	0	1	1	0	0	1	0	0	0	0	0	1	1	1	1	0	1	0	1	9
20	54661104217	0	1	1	0	0	0	1	1	0	0	1	1	0	0	0	0	1	0	1	1	9
21	54661104205	1	0	0	0	0	1	0	1	0	0	0	0	1	1	1	1	0	1	0	0	8
22	54661104210	0	1	0	0	0	0	1	0	0	0	1	0	0	1	1	0	1	0	1	0	7
23	54661104213	1	0	0	1	0	0	0	0	0	1	0	1	0	0	0	0	0	0	1	1	6
24	54661104221	1	0	1	0	0	0	0	0	1	0	0	0	1	0	0	0	1	0	0	0	5
รวมคะแนนรายข้อ		17	14	13	7	16	15	16	18	9	13	15	18	17	9	17	15	15	18	9	15	286

ตารางที่ 7 แสดงผลการประเมิน หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ (เรียงจากมากไปน้อย)

แสดงผลการประเมิน หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ (เรียงคะแนนจากมากไปน้อย)

ระดับ ปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม (กลุ่มคะแนนสูง)

ที่	รหัส	ข้อสอบที่ใช้ทดสอบ																				รวม 20ข้อ
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	
1	54661104204	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	18
2	54661104206	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	17
3	54661104215	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	0	0	1	1	1	1	1	16
4	54661104223	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	16
5	54661104222	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1	1	0	1	1	0	1	15
6	54661104212	1	0	1	0	1	1	0	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0	14
7	54661104216	1	1	0	0	1	1	1	1	0	1	1	1	0	0	1	1	1	0	1	1	14
8	54661104219	1	0	1	0	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	1	0	1	14
รวมคะแนนรายข้อ (RU)		8	6	6	4	8	7	6	7	4	6	8	6	6	5	6	5	7	7	5	7	124

ตารางที่ 8 แสดงผลการประเมิน หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ (เรียงจากมากไปน้อย)

แสดงผลการประเมิน หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ (เรียงคะแนนจากมากไปน้อย)

ระดับ ปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม (กลุ่มคะแนนต่อ)

ที่	รหัส	ข้อสอบที่ใช้ทดสอบ																				รวม 20ข้อ
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	
17	54661104203	1	1	0	0	1	0	1	1	1	0	0	1	1	0	0	1	0	1	0	0	10
18	54661104208	0	1	0	0	1	1	0	1	0	1	0	1	0	0	1	0	1	1	0	1	10
19	54661104211	0	0	1	1	0	0	1	0	0	0	0	0	1	1	1	1	0	1	0	1	9
20	54661104217	0	1	1	0	0	0	1	1	0	0	1	1	0	0	0	0	1	0	1	1	9
21	54661104205	1	0	0	0	0	1	0	1	0	0	0	0	1	1	1	1	0	1	0	0	8
22	54661104210	0	1	0	0	0	0	1	0	0	0	1	0	0	1	1	0	1	0	1	0	7
23	54661104213	1	0	0	1	0	0	0	0	0	1	0	1	0	0	0	0	0	0	1	1	6
24	54661104221	1	0	1	0	0	0	0	0	1	0	0	0	1	0	0	0	1	0	0	0	5
รวมคะแนนรายข้อ (RL)		4	4	3	2	2	2	4	4	2	2	2	4	4	3	4	3	4	4	3	4	64

ตารางที่ 9 แสดงผลการประเมิน หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ (เรียงจากมากไปน้อย)

แสดงผลค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ

ระดับ ปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ

รายการ	ข้อสอบที่ใช้ทดสอบ (ข้อที่)									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
รวมคะแนนรายข้อ (RU)	8	6	6	4	8	7	6	7	4	6
รวมคะแนนรายข้อ (RL)	4	4	3	2	2	2	4	4	2	2
N / 2	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8
ค่าอำนาจจำแนก (D)	0.5	0.25	0.375	0.25	0.75	0.625	0.25	0.375	0.25	0.5

รายการ	ข้อสอบที่ใช้ทดสอบ (ข้อที่)										รวม 20ข้อ
	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	
รวมคะแนนรายข้อ (RU)	8	6	6	5	6	5	7	7	5	7	
รวมคะแนนรายข้อ (RL)	2	4	4	3	4	3	4	4	3	4	
N / 2	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	
ค่าอำนาจจำแนก (D)	0.75	0.25	0.25	0.25	0.25	0.25	0.375	0.375	0.25	0.375	

ตารางที่ 10 แสดงผลการประเมิน หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ

$$\text{สูตร } \text{ค่าอำนาจจำแนก} = \frac{\text{RU} - \text{RL}}{\text{N} / 2}$$

พิจารณาข้อสอบที่มี ค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป

สรุป แบบทดสอบที่ใช้ในการวิจัยทุกข้อ มีค่าตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป

แสดงการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ (เรียงคะแนนจากมากไปน้อย)

ระดับ ปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 คุรุศาสตร์อุดสาขกรรม สาขาวิชาระมอุตสาหกรรม

ที่	รหัส	ช่องสอบที่ใช้ทดสอบ																				รวม 20ช่อง	χ^2
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20		
1	54661104204	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	18	324
2	54661104206	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	17	289
3	54661104215	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	0	0	1	1	1	1	16	256
4	54661104223	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	16	256
5	54661104222	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1	1	0	1	1	0	1	15	225
6	54661104212	1	0	1	0	1	1	0	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0	14	196
7	54661104216	1	1	0	0	1	1	1	1	0	1	1	1	0	0	1	1	1	0	1	1	14	196
8	54661104219	1	0	1	0	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	1	0	1	14	196
9	54661104224	0	0	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	14	196
10	54661104207	0	1	0	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	0	13	169
11	54661104214	1	0	1	0	0	1	0	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	13	169
12	54661104201	0	1	1	0	1	1	1	1	0	1	0	1	1	0	1	1	0	1	0	0	12	144
13	54661104220	1	1	0	1	0	0	0	0	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	12	144
14	54661104225	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	1	0	1	0	0	0	0	0	1	12	144
15	54661104202	1	0	0	0	1	0	1	1	1	0	0	1	1	0	1	1	0	1	0	1	11	121
16	54661104209	1	0	0	0	1	1	1	1	0	1	0	1	1	0	1	1	0	1	0	0	11	121
17	54661104203	1	1	0	0	1	0	1	1	1	0	0	1	1	0	0	1	0	1	0	0	10	100
18	54661104208	0	1	0	0	1	1	0	1	0	1	0	1	0	0	1	0	1	1	0	1	10	100
19	54661104211	0	0	1	1	0	0	1	0	0	0	0	0	1	1	1	1	0	1	0	1	9	81
20	54661104217	0	1	1	0	0	0	1	1	0	0	1	1	0	0	0	0	1	0	1	1	9	81
21	54661104205	1	0	0	0	0	1	0	1	0	0	0	0	1	1	1	1	0	1	0	0	8	64
22	54661104210	0	1	0	0	0	0	1	0	0	0	1	0	0	1	1	0	1	0	1	0	7	49
23	54661104213	1	0	0	1	0	0	0	0	0	1	0	1	0	0	0	0	0	1	1	6	36	
24	54661104221	1	0	1	0	0	0	0	0	1	0	0	0	1	0	0	0	1	0	0	0	5	25
รวมคะแนนรายชื่อ		17	14	13	7	16	15	16	18	9	13	15	18	17	9	17	15	15	18	9	15	286	3682
p		0.71	0.58	0.54	0.29	0.67	0.625	0.67	0.75	0.375	0.54	0.625	0.75	0.71	0.375	0.71	0.625	0.625	0.75	0.375	0.625		
q		0.29	0.42	0.46	0.71	0.33	0.375	0.33	0.25	0.625	0.46	0.375	0.25	0.29	0.625	0.29	0.375	0.375	0.25	0.625	0.375		
pq		0.21	0.24	0.23	0.21	0.22	0.23	0.22	0.19	0.23	0.23	0.23	0.19	0.21	0.23	0.21	0.23	0.23	0.19	0.23	0.23	4.39	

ตารางที่ 11 แสดงการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

ผลการคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ เรื่องการฝึกปฏิบัติในงานวิชาลีฬะวิทยา

$$\sum p q = 4.39 , \quad \sum X = 286 , \quad \sum X^2 = 3,682$$

$$\begin{aligned} \text{คำนวณค่า } S_t^2 &= \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N^2} \\ &= \frac{24 \times 3,682 - (286)^2}{24 \times 24} \\ &= 11.41 \end{aligned}$$

$$\text{จาก } r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ r_{tt} คือ ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ

N คือ จำนวนข้อของเครื่องมือวัด

p คือ สัดส่วนของผู้ที่ได้ในข้อหนึ่ง ๆ นั่นคือสัดส่วนของคนทำภูกับคนทั้งหมด

q คือ สัดส่วนของผู้ที่ทำผิดในข้อหนึ่ง ๆ หรือ คือ $1 - p$

S_t^2 คือ คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือทั้งฉบับ

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า } r_{tt} &= \frac{20}{20-1} \left[1 - \frac{4.39}{11.41} \right] = 0.65 \end{aligned}$$

ดังนั้นแบบทดสอบฉบับนี้ มีความเชื่อมั่น 0.65

ผลการคำนวณวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

สถิติที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยใช้สูตร (เสาโน๊ย , 2528 : 295)

$$\begin{array}{l}
 \sum X \\
 E_1 = \frac{N}{A} \times 100 \\
 \\
 \sum F \\
 E_2 = \frac{N}{B} \times 100
 \end{array}$$

- เมื่อ E_1 คือ ประสิทธิภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนคิดเป็นร้อยละ
- E_2 คือ ประสิทธิภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนคิดเป็นร้อยละ
- $\sum X$ คือ คะแนนรวมของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนที่ผู้เรียนทำได้
- $\sum F$ คือ คะแนนรวมของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนที่ผู้เรียนทำได้
- A คือ คะแนนเต็มของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน
- B คือ คะแนนเต็มของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน
- N คือ จำนวนผู้เรียนทั้งหมด

แต่เนื่องจากขั้นตอนการวิจัย ผู้วิจัยไม่ได้ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน จึงไม่สามารถใช้สูตรดังกล่าวได้ในการหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ฯ ดังนั้นผู้วิจัยจึงขอใช้สูตรใหม่ คือ

สถิติที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยใช้สูตร (เสาณีร์ ,
2528 : 284)

$$\text{ประสิทธิภาพ} \text{ } \eta = \frac{M_2 - M_1}{P - M_1} + \frac{M_2 - M_1}{P}$$

M_1 = ผลของคะแนนเฉลี่ยจากการสอบก่อนการเรียน (Pre - test)

M_2 = ผลของคะแนนเฉลี่ยจากการสอบหลังการเรียน (Post - test)

P = คะแนนเต็มของข้อทดสอบ

ค่าของอัตราส่วนที่ได้จากสูตรนี้ จะมีค่าระหว่าง 0 – 2 ถ้าค่าที่ห้าอกรามาได้มีค่ามากกว่า 1 ดีกว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์นั้นได้เกณฑ์มาตรฐาน

แทนค่า $M_1 = 5.40$

$M_2 = 14.25$

$P = 20$

$$\begin{aligned}\text{ประสิทธิภาพ} \text{ } \eta &= \frac{14.25 - 5.40}{20 - 5.40} + \frac{14.25 - 5.40}{20} \\ &= 0.606 + 0.443 \\ &= 1.04\end{aligned}$$

ค่าที่ได้ = 1.04 ตั้งนั้นบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การฝึกปฏิบัติในงานวิชา
โลหะวิทยา ได้เกณฑ์มาตรฐาน 90 / 90

แสดงการทดสอบนัยสำคัญโดยอาศัยการแจกแจงของที่ (t - test)

เรื่องการฝึกปฏิบัติในวิชาโลหะวิทยา

ระดับ ปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ ประจำปีการศึกษา 2 / 2547

ที่	ชื่อ - สกุล	ผลการทดลอง 40 คนແນ		ผลต่าง (Y-X) = D	(ผลต่าง) D ยกกำลัง 2
		ก่อน (X)	หลัง (Y)		
1	นายอนันต์ รัศมีจันทร์	5	14	9	81
2	นายธีรวุฒิ ด้วงฉุย	7	16	9	81
3	นายธรรมรัตน์ เหลาคม	7	16	9	81
4	นายสุรไกร อันพันธุ์	3	12	9	81
5	นายบรรพต ศิโภท	7	16	9	81
6	นายสานท์ พิมพ์ศรี	4	12	8	64
7	นายธีรวุฒิ หิรัญเรืองเดช	5	15	10	100
8	นายสุริยา แก้วนุช	5	13	8	64
9	นายธนวัติ คงเงินทรัพย์	5	13	8	64
10	นายประวิทย์ ฐูมา	5	16	11	121
11	นายศรีมนทด์ ชัยเกล้า	8	18	10	100
12	นายระบิด จันทร์น้อย	6	15	9	81
13	นายธีรพงศ์ เรืองพุฒ	5	13	8	64
14	นายอภิวัฒน์ กล้าหาญ	6	14	8	64
15	นางสาววนิดา แดงสนนาม	4	12	8	64
16	นายศักกิรินทร์ สัญญา	4	13	9	81
17	นายจักรพงษ์ แก้วไมรา	6	16	10	100
18	นายวันเฉลิม อุ่ยคำ	6	15	9	81
19	นางสาวประเพิ่มศรี หอมรอด	6	14	8	64
20	นายธีรศักดิ์ เอี่ยมศรี	4	12	8	64
รวม		108	285	177	1581
ค่าเฉลี่ย		5.4	14.25		

ตารางที่ 12 การทดสอบนัยสำคัญโดยอาศัยการแจกแจงของที่ (t - test)

ผลการคำนวณการทดสอบนัยสำคัญ โดยอาศัยการแจกแจงของที (t - test)

$$\sum D = 177 , \quad \sum D^2 = 1581 , \quad N = 20 \text{ คน}$$

$$t = \sqrt{\frac{\sum D}{N \sum D^2 - (\sum D)^2}} / \sqrt{\frac{N-1}{N}}$$

เมื่อ D คือ ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
 N คือ จำนวนคู่ (คน)

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า} & \quad 177 \\ t &= \sqrt{\frac{(20 \times 1581) - (177)^2}{20 - 1}} \\ &= \frac{177}{15.32} \\ &= 11.55 \end{aligned}$$

จากตาราง t ซึ่งมี df = 19 ระดับความเชื่อมั่น 0.01 มีค่า 2.861 ซึ่งถือว่าเป็นจุดหลัก แต่ค่า t ที่คำนวณได้ = 11.55 สูงกว่าจุดหลัก แปลว่าผลการทดสอบ 2 ครั้งแตกต่างกัน เชื่อได้ 99 % นั่นคือ การเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องการฝึกปฏิบัติในงานวิชาโลหะวิทยา นักศึกษามีความรู้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

แบบทดสอบในการวิจัย

แบบทดสอบเรื่อง การฝึกปฏิบัติในงานวิชาชีพวิทยา

- คำสั่ง 1. ข้อสอบมีทั้งหมด 20 ข้อ ให้ทำทุกข้อ
 2. ให้กาเครื่องหมาย X ลงในกระดาษคำตอบ ที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว
-

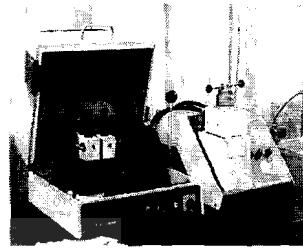
1. การเตรียมชิ้นงานทดสอบทางโลหะวิทยา สามารถจัดเตรียมได้จาก
 - ก. ผลิตภัณฑ์จริงที่จำหน่ายในห้องทดลอง
 - ข. ตัวอย่างส่วนผสมหน้าเหลาหลอมโลหะ
 - ค. การตัดจากส่วนของชิ้นงานสำเร็จ
 - ง. โลหะใด ๆ ที่ต้องการทดสอบ
2. การเตรียมชิ้นงานทดสอบทางโลหะวิทยา ในสถานศึกษาส่วนมาก มักจะจัดเตรียมได้จาก
 - ก. ผลิตภัณฑ์จริงที่จำหน่ายในห้องทดลอง
 - ข. ตัวอย่างส่วนผสมหน้าเหลาหลอมโลหะ
 - ค. การตัดจากส่วนของชิ้นงานสำเร็จ
 - ง. โลหะใด ๆ ที่ต้องการทดสอบ
3. ชิ้นงานทดสอบทางโลหะวิทยา โดยทั่วไปเรียกว่า
 - ก. Test pieces
 - ข. specimens
 - ค. samples
 - ง. jobs
4. การตัดชิ้นงานทดสอบ ขนาดของชิ้นงานไม่ควรสูง หรือ หนา เกิน
 - ก. 5 - 10 mm.
 - ข. 10 - 15 mm.
 - ค. 15 - 20 mm.
 - ง. 20 - 25 mm.
5. การตัดชิ้นงานทดสอบ จากข้อมูลต่อไปนี้ ข้อใดถูกต้องที่สุด
 - ก. ตัดด้วยเลื่อยมือ เป็นการตัดที่สะดวกที่สุด
 - ข. ตัดด้วยเลื่อยกลชิ้นงานจะได้รับความร้อนสูงเกินไปทำให้โครงสร้างเปลี่ยนได้
 - ค. ตัดด้วยเครื่องตัดกึงอัตโนมัติ ใบตัดโดยทั่วไป จะเป็นใบตัดแบบสายพานแบบ
 - ง. ใบตัดของเครื่องตัดกึงอัตโนมัติ โดยทั่วไปมักเรียกว่า ใบไฟเบอร์ (fiber)

6. ในกรณีเลือกไปตัดที่ใช้กับเครื่องตัดกึงขัตโนมติ
- เลือกไปตัดโลหะคาร์ไบด์ หรือไปตัด Alumina
 - เลือกชนิด Silicon Carbide หรือ Aluminum Oxide
 - ไปตัดแบบเปียกหรือไปตัดแบบแห้ง
 - ไปตัดชนิดเพชรหรือไปตัด Quartz
7. หลังจากตัดชิ้นงานทดสอบแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือ
- นำไปปรับผิวน้ำให้ได้ระดับ
 - นำไปกลึงปอกผิว
 - นำไปขัดด้วยกระดาษทราย
 - นำไปตอกกำหนดหมายเลข
8. การขัดผิวน้ำชิ้นงานทดสอบแบ่งออกเป็น
- การขัดหมาย ขัดระนาบและขัดละเอียด
 - การขัดระนาบ ขัดละเอียดและขัดมัน
 - การขัดปกติ และการขัดกึงขัตโนมติ
 - การขัดด้วยมือและการใช้เครื่องขัด
9. ข้อใดไม่ใช่สาเหตุที่ต้องจัดทำตัวเรือน (mounting) ให้กับชิ้นงานทดสอบ
- เพื่อทำให้ชิ้นงานทดสอบมีความสวยงาม
 - เพื่อความสะดวกในการจับยึดชิ้นงานช่วงขัดผิวน้ำ
 - ชิ้นงานทดสอบมีขนาดเล็กเกินไป ไม่สะดวกในการดูโครงสร้างของชิ้นงานทดสอบ
 - เพื่อความสมบูรณ์ด้านโครงสร้างของชิ้นงานทดสอบ
10. สำหรับการทำตัวเรือน (mounting) แบ่งออกเป็น 2 ชนิดคือ
- การทำตัวเรือนแบบร้อนและการทำตัวเรือนแบบเย็น
 - การทำตัวเรือนชนิดหมายและการทำตัวเรือนชนิดละเอียด
 - การทำตัวเรือนชนิดโลหะและการทำตัวเรือนชนิดโลหะ
 - การทำตัวเรือนด้วยมือและการทำตัวเรือนด้วยเครื่อง
11. ทุกรังที่มีการเปลี่ยนแบร์กระดาษทรายที่ใช้ขัดชิ้นงานทดสอบให้ลักษณะเดียดเช่น
- ควรปรับเปลี่ยนกระดาษทรายให้เบอร์สูงขึ้นอย่างน้อย 20 เช่น No 100 เป็น No 120
 - ควรปรับเปลี่ยนกระดาษทรายให้เบอร์ต่ำลงอย่างน้อย 20 เช่น No 100 เป็น No 80
 - ควรหมุนชิ้นงานทดสอบจากทิศทางเดิมที่ขัด ไปเป็นมุม 90°
 - ควรนำกระดาษทรายที่ใช้แล้วแข่น้ำไว้เพื่อป้องกันกระดาษทรายแห้ง และเป็นการเสียหาย

12. ผงขัดที่ใช้กับการขัดขันสุดท้ายที่เลือกใช้
- ผงขัดเพชร หรือ Silica
 - ผงขัดเพชร หรือ Quart
 - ผงขัด เพชร หรือ Alumina
 - ผงขัด Silica หรือ Alumina
13. Water proof Abrasive paper เป็นข้อบ่งใช้กระดาษทราย โดย
- ใช้ขัดแบบแห้งห้ามใช้กับน้ำเด็ดขาด มีฉนั้น กระดาษจะเปื่อยและขาดง่าย
 - ทุกครั้งที่ใช้กระดาษทรายขัดผิวงานต้องมีน้ำประคบในการขัด
 - หลังใช้กระดาษทรายแล้วควรเช็ดไว้เพื่อป้องกันกระดาษทรายแห้ง
 - หลังใช้กระดาษทรายแล้วควรนำไปตากให้กระดาษทรายแห้ง
14. วิธีการขัดกระดาษทรายด้วยมือ
- ความมีแต่รองกระดาษทรายที่ทำจากโลหะไว้สนใจ
 - ขัดผิวน้ำขึ้นงานทดสอบกลับไป - มาด้วยแรงกดที่คงที่
 - ให้หมุนน้ำขึ้นงานทดสอบอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่ขัดผิวน้ำขึ้นงาน
 - ให้ขัดผิวน้ำขึ้นงานทดสอบไปในทิศทางเดียว
15. น้ำที่เปิดให้ไหลผ่านในขณะขัดน้ำขึ้นงานทดสอบ
- เพื่อลดแรงเสียดทานและช่วยหล่อลื่นระหว่างผิวน้ำขึ้นงานกับกระดาษทราย
 - เพื่อบาധความร้อนและลดการเสียดสีระหว่างน้ำขึ้นงานกับกระดาษ
 - เพื่อช่วยชำระล้างเศษโลหะที่เกิดจากการขัด ติดกับกระดาษทรายให้ออกไป
 - เพื่อให้ผิวน้ำขึ้นงานทดสอบมีผิวเรียบเร็วขึ้นและสะอาด
16. การทำตัวเรือนน้ำขึ้นงานทดสอบ โดยการใช้สารเหลวสังเคราะห์ ส่วนมากมักเลือกใช้สารเหลวที่เรียกโดยทั่วไปว่า
- เกรซิน (resin) ผสมกับ สารทำให้แข็ง (hardener)
 - อะปิโอกซี (epoxy) ผสมกับ พอลีเอสเตอร์(polyester)
 - เกรซิน (resin) ผสมกับ พอลีเอสเตอร์(polyester)
 - อะคริลิก (acrylic) ผสมกับ อีปิโอกซี (epoxy)

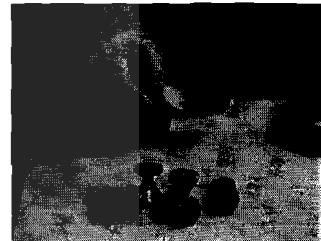
17. พิจารณาจากภาพเครื่องมือที่กำหนดให้ เป็นเครื่องมือที่ใช้สำหรับทำงานอะไร

- ก. ใช้ทำตัวเรือนชิ้นงานทดสอบ
- ข. ใช้ปัดผิวน้ำชิ้นงานทดสอบให้เรียบ
- ค. ใช้ตัดชิ้นงานทดสอบ
- ง. ใช้ประกอบกระดาษทรายขัดผิวน้ำชิ้นงานทดสอบ

18. พิจารณาจากภาพ เป็นภาพชิ้นงานทดสอบที่ได้จากการเตรียมงานอย่างไร

- ก. เตรียมจากการตัดชิ้นงานจริงที่ใช้อยู่ในอุตสาหกรรม
- ข. เตรียมจากน้ำโลหะที่ได้จากหน้าเดาหลอม
- ค. เตรียมจากชิ้นงานมาตรฐานที่รู้ส่วนผสม
- ง. เตรียมจากการทำตัวเรือนแบบร้อน

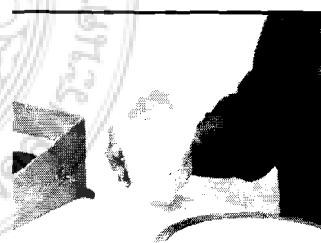

19. จากข้อ 18 ชิ้นงานทดสอบที่ได้ ส่วนใหญ่เป็นโลหะประเภทใด

- ก. โลหะทุกประเภท
- ข. เหล็กและนอกกลุ่มเหล็ก
- ค. เหล็กหล่อและเหล็กเนื้อยา
- ง. เหล็กหล่อและนอกกลุ่มเหล็ก

20. จากภาพเป็นการเตรียมชิ้นงานทดสอบในขั้นตอนใด

- ก. การขัดผิวนันด้วยสักหลาด
- ข. การขัดผิวน้ำชิ้นงานด้วยเครื่องขัด
- ค. การขัดระนาบด้วยผงขัด
- ง. การขัดผิวน้ำชิ้นงานด้วยมือ

กระดาษคำตอบ แบบทดสอบเรื่อง การฝึกปฏิบัติในงานวิชาโภควิทยา

ชื่อ..... รหัสประจำตัว.....

- คำสั่ง 1. ข้อสอบมีทั้งหมด 16 ข้อ ให้ทำทุกข้อ
 2. ให้กาเครื่องหมาย X ลงในกระดาษคำตอบ ที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1.	ก.	ข.	ค.	ง.
2.	ก.	ข.	ค.	ง.
3.	ก.	ข.	ค.	ง.
4.	ก.	ข.	ค.	ง.
5.	ก.	ข.	ค.	ง.
6.	ก.	ข.	ค.	ง.
7.	ก.	ข.	ค.	ง.
8.	ก.	ข.	ค.	ง.
9.	ก.	ข.	ค.	ง.
10.	ก.	ข.	ค.	ง.
11.	ก.	ข.	ค.	ง.
12.	ก.	ข.	ค.	ง.
13.	ก.	ข.	ค.	ง.
14.	ก.	ข.	ค.	ง.
15.	ก.	ข.	ค.	ง.
16.	ก.	ข.	ค.	ง.
17.	ก.	ข.	ค.	ง.
18.	ก.	ข.	ค.	ง.
19.	ก.	ข.	ค.	ง.
20.	ก.	ข.	ค.	ง.

เฉลย แบบทดสอบเรื่อง การฝึกปฏิบัติในงานวิชาโลกวิทยา

ชื่อ..... รหัสประจำตัว.....

- คำสั่ง 1. ข้อสอบมีทั้งหมด 16 ข้อ ให้ทำทุกข้อ
 2. ให้ก้าครึ่งหมาย X ลงในกระดาษคำตอบ ที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1.	ก.	บ.	ค.	X
2.	X	บ.	ค.	ง.
3.	ก.	X	ค.	ง.
4.	ก.	บ.	X	ง.
5.	ก.	บ.	ค.	X
6.	ก.	X	ค.	ง.
7.	X	บ.	ค.	ง.
8.	ก.	X	ค.	ง.
9.	ก.	บ.	ค.	X
10.	X	บ.	ค.	ง.
11.	ก.	บ.	X	ง.
12.	ก.	บ.	X	ง.
13.	ก.	X	ค.	ง.
14.	ก.	บ.	ค.	X
15.	ก.	บ.	X	ง.
16.	X	บ.	ค.	ง.
17.	ก.	บ.	X	ง.
18.	ก.	X	ค.	ง.
19.	ก.	บ.	ค.	X
20.	X	บ.	ค.	ง.

ลักษณะรายวิชา

1. รหัสและชื่อวิชา	11-413-404 โลหะวิทยาในงานวิศวกรรม Engineering Metallurgy
2. สภาพรายวิชา	วิชาเฉพาะสาขาในหลักสูตรคุณศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต
3. ระดับรายวิชา	ภาคเรียนที่ 3 ชั้นปีที่ 3
4. พื้นฐาน	-
5. เวลาศึกษา	68 คาบเรียนตลอด 18 สัปดาห์ ทฤษฎี 2 คาบ ปฏิบัติ 2 คาบต่อสัปดาห์ และนักศึกษาต้องใช้เวลาค้นคว้านอกเวลา 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
6. จำนวนหน่วยกิต	3 หน่วยกิต
7. จุดมุ่งหมายรายวิชา	<ol style="list-style-type: none"> 1. รู้จักรถร่องมือและอุปกรณ์ทางโลหะวิทยา 2. เข้าใจถึงสมบัติทางกลของโลหะ 3. เข้าใจโครงสร้างของโลหะและการเกิดผลลัพธ์ 4. เข้าใจการแปรรูปโลหะ 5. เข้าใจถึงสมบัติโลหะผสม 6. เข้าใจแนวภาพสมดุลของโลหะผสม 7. เข้าใจแนวภาพสมดุล เหล็ก - คาร์บอน 8. เข้าใจวิธีการอบซุบเหล็ก
8. คำอธิบายรายวิชา	ศึกษาและฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับ อุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในการโลหะวิทยา คุณสมบัติเชิงกลของโลหะ โครงสร้างของโลหะและการเกิดผลลัพธ์ การแปรรูปของโลหะ สมบัติของโลหะของโลหะผสม แนวภาพสมดุลของโลหะ แนวภาพสมดุล เหล็ก – คาร์บอน การอบซุบโลหะ เหล็กหล่อ โลหะไม่ใช่เหล็ก และคุณสมบัติ

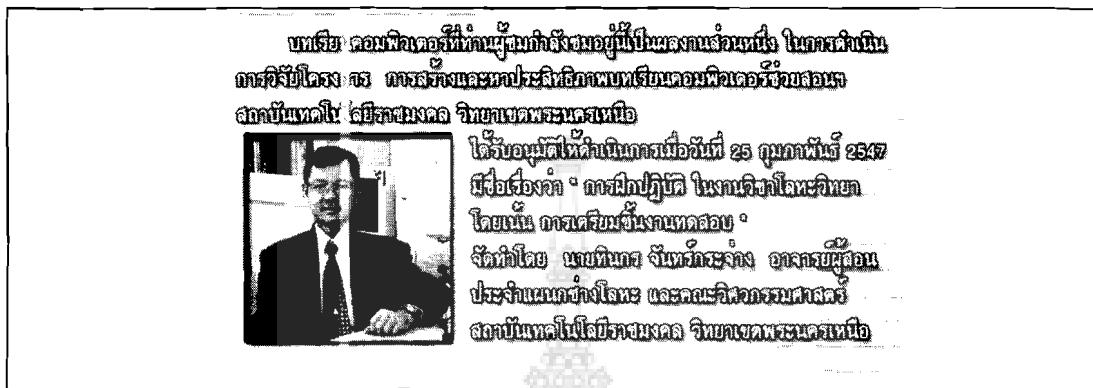
ลักษณะรายวิชา

- 1. รหัสและชื่อวิชา** 04-441-107 โลหะวิทยา
METALLURGY
- 2. สภาพรายวิชา** วิชาชีพเฉพาะสาขา ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
สาขาวิชาช่างโลหะ
- 3. ระดับรายวิชา** ภาคการศึกษาที่ 1 ชั้นปีที่ 1
- 4. พื้นฐาน** -
- 5. เวลาศึกษา** 90 คาบเรียนตลอด 18 สัปดาห์ ทุกชั้วโมง 3 คาบต่อ
สัปดาห์ และนักศึกษาต้องใช้เวลาค้นคว้าอภิการเวลา 2 ชั่วโมงต่อ
สัปดาห์
- 6. จำนวนหน่วยกิต** 3 หน่วยกิต
- 7. จุดมุ่งหมายรายวิชา**
1. เข้าใจโครงสร้างผลึกของโลหะ
 2. เข้าใจสมบัติของโลหะ
 3. เข้าใจการแปรรูปของโลหะ
 4. พิจารณาเลือกแผนภาพสมดุลของโลหะ
 5. จัดทำแผนภาพสมดุล เหล็ก - คาร์บอน
 6. ตรวจสอบโลหะกลุ่มเหล็ก
 7. ตระหนักรถึงความสำคัญของงานโลหะวิทยา
- 8. คำอธิบายรายวิชา** ศึกษาและฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับ โครงสร้างผลึกของโลหะ สมบัติของ
โลหะ การแปรรูปของโลหะ แผนภาพสมดุลของโลหะ แผนภาพ
สมดุล เหล็ก – คาร์บอน และโลหะกลุ่มเหล็ก

ลักษณะรายวิชา

- 1. รหัสและชื่อวิชา** 04-401-115 **โลหะวิทยางานอุตสาหกรรม**
INDUSTRIAL METALLURGY
- 2. สภาพรายวิชา** วิชาชีพเลือก ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
 สาขาวิชาซ่างกลโรงงาน
- 3. ระดับรายวิชา** ภาคการศึกษาที่ 2 ชั้นปีที่ 1
- 4. พื้นฐาน** -
- 5. เวลาศึกษา** 90 คาบเรียนตลอด 18 สัปดาห์ ทฤษฎี 2 คาบ ปฏิบัติ 3 คาบ
 ต่อสัปดาห์ และนักศึกษาต้องใช้เวลาค้นคว้านอกเวลา 2 ชั่วโมงต่อ
 สัปดาห์
- 6. จำนวนหน่วยกิต** 3 หน่วยกิต
- 7. จุดมุ่งหมายรายวิชา**
1. เข้าใจโครงสร้างและการเกิดผลึกของโลหะ
 2. เข้าใจคุณสมบัติทางกลของโลหะ
 3. เข้าใจแนวภาพสมดุลของโลหะ และเหล็ก-คาร์บอน
 4. เข้าใจการเปลี่ยนรูปของโลหะ และการอบชุบโลหะด้วยความร้อน
 5. มีทักษะในการอบชุบเหล็กกล้า
 6. เห็นความสำคัญของโลหะวิทยางานอุตสาหกรรม
- 8. คำอธิบายรายวิชา** ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับ โครงสร้าง การเกิดผลึกของโลหะ คุณ
 สมบัติทางกลของโลหะ แนวภาพสมดุลของสาร เหล็ก-คาร์บอน การ
 เปลี่ยนรูปของโลหะ และการอบชุบโลหะด้วยความร้อน

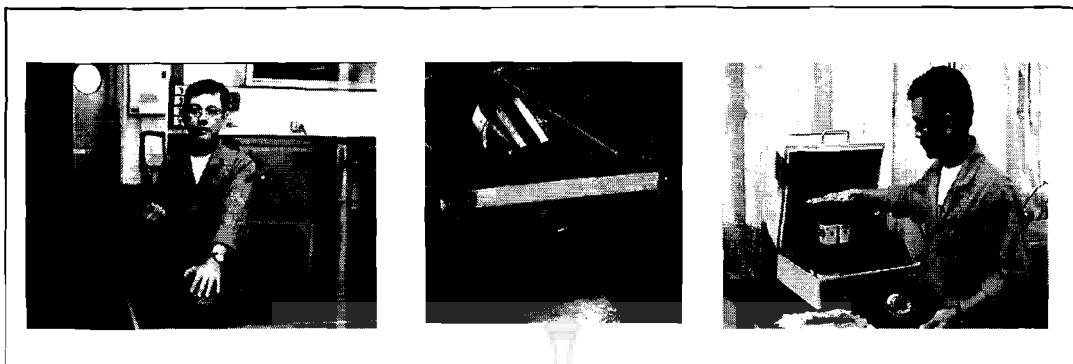
บทนำเนินเรื่อง

รูปภาพ 1 : รูปผู้วิจัยนั่งบรรยายบริบท

คำบรรยาย 1 บรรยายในหัวข้อ จุดประสงค์ของการจัดทำในวิชาโลหะวิทยา

ผู้วิจัยพูดบรรยายในหัวข้อ บทนำ “ สัมภารัตน์ศึกษาและผู้สอนใจทุกท่าน สำหรับสื่อการเรียนการสอนชุดนี้ เป็นสื่อการเรียนการสอนใช้ประกอบกับวิชาโลหะวิทยา หรือ Metallurgy ซึ่งเป็นวิชาศีพื้นฐานในหลักสูตร ปวส. คณฑ์เทคโนโลยีการผลิต เนื้อหาวิชาประกอบไปด้วยการศึกษา และปฏิบัติการเกี่ยวกับคุณสมบัติทางกายภาพและทางกลของโลหะ ดังนั้นสื่อการเรียนการสอนชุดนี้ จะเน้นในด้านการเตรียมงานเพื่อการทดสอบ ขั้นตอนในการปฏิบัติงานและความปลอดภัย และที่เห็นอยู่นี้คือตัวอย่างชิ้นงานทดสอบที่นักศึกษาและผู้สอนใจจะต้องเตรียมนำไปใช้ทดสอบคุณสมบัติต่างๆ ในวิชาโลหะวิทยาต่อไป

รูปภาพ 2 : รูปภาพแสดงการตัดชิ้นงานทดสอบ

คำบรรยาย 2 บรรยายในหัวหัวข้อ การตัดชิ้นงานทดสอบ

ในการศึกษาด้านโลหะวิทยานั้น ไม่ว่าจะเป็นด้านโครงสร้าง สาระประสม หรือแม่นแต่ คุณสมบัติต่าง ๆ ของโลหะ สิ่งหนึ่งที่ นักศึกษาจะต้องปฏิบัติ คือ การเตรียมชิ้นงานทดสอบ หรือที่เรียกโดยทั่ว ๆ ไป ว่า Specimen และสิ่งที่เห็นอยู่นี้ เป็นการเตรียมชิ้นงานทดสอบ จากภาคอุตสาหกรรม โดยบางครั้ง ต้องเตรียมจากชิ้นงานจริง โดยตัดส่วนของชิ้นงานจริงออก หรือการเตรียมชิ้นงานทดสอบ จากหน้าเตา หรือเป้าเทของโลหะ ดังนั้น ในฐานะสถานศึกษา การเตรียมชิ้นงานเหล่านี้ คงเกินความสามารถ สิ่งที่จะเตรียมได้ ต้องใช้ผลิตภัณฑ์จริง ที่ผลิตอยู่ในท้องตลาด มาจัดทำเป็น Specimen เพื่อให้นักศึกษาได้ทดสอบ และทดลอง

วัสดุที่เห็นอยู่นี้ เป็นผลิตภัณฑ์ที่จัดจำหน่ายอยู่ในท้องตลาด โดยทั่ว ๆ ไป ผลิตภัณฑ์เหล่านี้ ได้ถูกกำหนดคุณสมบัติ และสาระประสมไว้เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ดังนั้น สถานศึกษา จึงสั่งซื้อมาให้นักศึกษา ได้ทดสอบปฏิบัติ ตัวอย่างชิ้นงาน เช่น SNCM 439 SCM 440 S

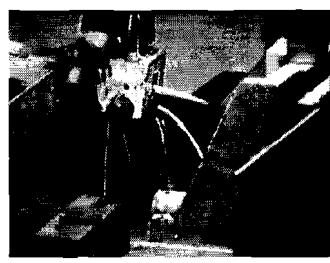
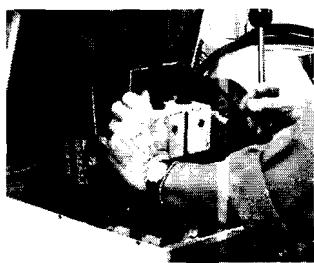
KD 11 SKD 61 Stainless steel หรือแม่นแต่พวกร Non ferrous เช่น Aluminum เป็นต้น สำหรับการเตรียมชิ้นงานทดสอบ ที่ใช้ในสถานศึกษาได้จากการจัดซื้อวัสดุในภาคอุตสาหกรรม ดังนั้น ชิ้นงานทดสอบจึงเป็นส่วนหนึ่งของวัสดุ การตัดเตรียมชิ้นงานทดสอบ จะตัดที่ความยาวไม่เกิน 20 มิลลิเมตร เพื่อนำไปเลียงด้านโครงสร้างจุลภาค การตัดชิ้นงานทดสอบ สามารถตัดได้ 3 วิธี คือ

วิธีที่ 1 การใช้เลื่อยมือ

วิธีที่ 2 การใช้เลื่อยกด

วิธีที่ 3 การใช้เครื่องตัดกึ่งอัตโนมัติ

ต่อไปเป็นการตัดชิ้นงานทดสอบ ที่ความยาว 20 มิลลิเมตร ด้วยเลื่อยมือ

รูปภาพ 3 : รูปภาพแสดงการตัดชิ้นงานทดสอบ

การตัดชิ้นงานหรือ Specimen ด้วยวิธีอย่างง่าย ๆ คือการตัดด้วยเลื่อยมือผ่านพื้นไปแล้ว ต่อไปเป็นการตัดด้วยเลื่อยกลึงจะขับเคลื่อนด้วยมอเตอร์ไฟฟ้า การประกอบใบเลื่อยที่สำคัญต้องใส่พื้นเลื่อยไปด้านหน้า ใบเลื่อยเป็นแบบ High Speed ซึ่งใช้ตัดงานได้เกือบทุกประเภท ต้องประกอบใบเลื่อยให้แน่นด้วยการปรับใบเลื่อยให้ตึง การจับชิ้นงานต้องคล้ายตัวล็อกชิ้นงาน วางชิ้นงานวัดขนาดความยาวของชิ้นงานและจับชิ้นงานให้แน่น ต่อไปเปิดเครื่องเลื่อยให้ตัดชิ้นงาน

เลื่อยจักรกลอิกประเภทหนึ่ง คือ เลื่อยจักรกลกึ่งอัตโนมัติ แนวอน ระบบสายพาน หรือ Horizontal band saw ซึ่งประกอบไปด้วยชุด Control และชุดตัด ที่หน้าปั๊กแสบ Control จะประกอบไปด้วย Switch เปิด – เปิด และเป็น Switch ฉุกเฉิน ระบบการนับการตัดและ Switch ควบคุมระบบต่าง ๆ รวมทั้งน้ำหล่อลื่นและแสงสว่าง ชุดควบคุมชนิดของวัสดุตามระบบ JIS Materials ต่อไปเป็นการบรรจุชิ้นงานเพื่อการจับยึดชิ้นงานที่ด้านหลังของเครื่อง และกำหนดระยะเวลาการตัดหรือความยาวของการตัดด้วยมือหมุนไม่เกิน 20 มิลลิเมตร แล้วล็อกชิ้นงานให้แน่น เปิด Switch ทำการตัดชิ้นงาน ในกรณีฉุกเฉินเราก็สามารถตัดการทำงานได้

การตัดชนิดที่ 3 คือการตัดด้วยเครื่องกึ่งอัตโนมัติ ซึ่งการตัดครั้งนี้ต้องใช้ใบตัด โดยทั่ว ๆ ไปเรียกว่า ใบไฟเบอร์ ซึ่งทำจากซิลิโคน คาร์บีด หรือ อลูมิเนียมออกไซด์ จะต้องประกอบใบตัดเข้ากับเครื่องตัดและจับชิ้นงานให้แน่น การทำงานของเครื่องตัด ข้อดีของเครื่องตัดชิ้นงานหมายเหตุชิ้นงานที่แข็งอย่างกรณีของดอกสว่าน ไม่สามารถเลื่อยด้วยเลื่อยกลวงหรือเลื่อยมือได้ มีทางเดียวจะต้องใช้ใบตัดประเภทนี้ตัดชิ้นงาน ในกรณีชิ้นงานแข็ง ๆ จะต้องใช้ใบตัดที่มีคุณลักษณะอ่อนกว่า ส่วนชิ้นงานที่อ่อนจะใช้ใบตัดที่มีความแข็งกว่า การปฏิบัติงานหลังจากประกอบชิ้นงานเข้ากันแท่นจับยึดแล้วล็อกให้แน่นเพื่อป้องกันการชิ้นงานกระเด็น ทุกครั้งที่มีการใช้งานเครื่องนี้จะต้องหล่อเย็นด้วยน้ำหล่อลื่น ขณะตัดตลอดเวลา เพื่อป้องกันมิให้ชิ้นงานได้รับความร้อนจะทำให้โครงสร้างเปลี่ยนไป ทุกครั้งท่ามกลางการตัดชิ้นงานจะต้องปิดฝาครอบเครื่องก่อนเพื่อป้องกันอันตรายจากการตัด การควบคุมการตัดด้วยการดึงคันโยกที่ติดในตัดเข้าชิ้นงาน เมื่อชิ้นงานขาดก็ผลักคันโยกกลับ เครื่องจะไม่ทำงานเลย ถ้าฝาครอบป้องกันยังไม่ได้ปิดลงมา

รูปภาพ 4 : รูปภาพแสดง การปรับผิวน้ำชื่นงาน

คำบรรยาย 3 บรรยายในหัวข้อ การปรับผิวน้ำชื่นงาน

หลังจากตัดชื่นงานทดสอบจากผลิตภัณฑ์พบว่า งานที่ตัดมาจะมีความคมทั้ง 2 ด้าน ขัน ตอนต่อไปจะต้องขัดความคมของผิวน้ำ้งานบริเวณเหล่านี้ให้หมดไป โดย

วิธีที่ 1 คือ การใช้ตะไบ

วิธีที่ 2 คือ การใช้เครื่องกลึงเพื่อปาดผิวน้ำ้งานให้เรียบ

สำหรับการตะไบเพื่อปรับผิวน้ำชื่นงานให้เรียบเพื่อเป็นการลับคมนั้น ต้องพยายามปรับ หน้าชื่นงานให้ตั้งจาก ในกรณีที่สถานศึกษาไม่มีเครื่องกลึงโดยเฉพาะวิธีที่ง่ายที่สุดคือ “ การใช้ ตะไบ ” หลังจากที่ตัดชื่นงานด้วยร่องร้อยแล้วจะสังเกตเห็นร่องรอยของการตัดมีคมอยู่กางเจด ความคมที่หน้าผิวน้ำชื่นงาน อีกวิธีหนึ่งที่สะดวกและได้ระดับคือ การใช้เครื่องกลึง เครื่องกลึงที่เห็น อยู่นี่เป็นเครื่องกลึงกึ่งอเนกประสงค์ซึ่งประกอบด้วย แท่นสว่าน แท่นกลึง และที่เห็นอยู่นี่เป็นหัวจับ แบบ 3 จับ ป้อมมีด และ ยันศูนย์ท้าย

ต่อไปเป็นการประกอบมีดกลึงเข้ากับป้อมมีด พยายามจับยึดมีดกลึงให้แน่นเพื่อป้องกันมีด กลึงกระเด็นออกจากป้อมมีด จับชื่นงานเข้ากับ 3 จับ โดยใช้ประแจขันให้แน่ หลังจากนั้นปรับ ป้อมมีดให้พอดีกับชื่นงาน การควบคุมเครื่องกลึงเป็นการควบคุมด้วยมือ ในขณะปฏิบัติพึงระวังเศษชี้ กลึงกระเด็นเข้าตาได้ ผู้ปฏิบัติงานควรสวมแร่นานิรภัยเพื่อป้องกันเศษชี้กลึง หลังจากปาดผิวน้ำ งานเรียบร้อยแล้วต้องลบคมที่ขอบชื่นงานด้วย การลบคมคือการปรับมีดกลึงให้มีมุน 30 – 45 องศา กับขอบชื่นงาน จะเห็นว่า การปาดหน้าและลบคมชื่นงานทดสอบเสร็จสิ้น

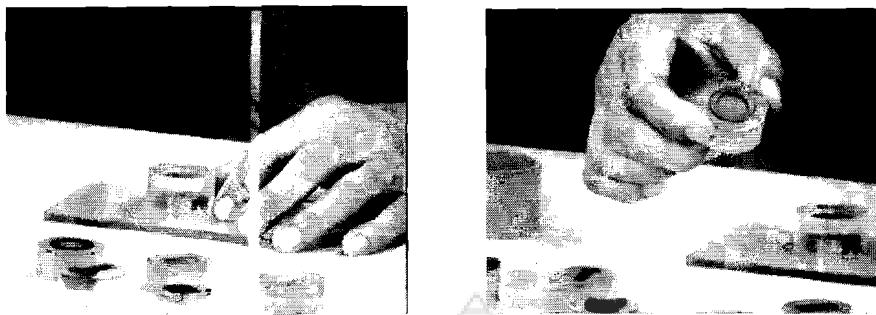
รูปภาพ 5 : รูปแสดงการทำตัวเรือนเย็น

คำบรรยาย 4 บรรยายในหัวข้อ การทำตัวเรือนเย็น

หลังจากเตรียมชิ้นงานทดสอบเรียบร้อยแล้ว เรายสามารถนำชิ้นงานไปทดสอบกับกระบวนการทดสอบอื่น ๆ ได้สะดวกแต่ถ้าในกรณีของชิ้นงานทดสอบที่เป็นชิ้นเล็ก ๆ หรือจากส่วนของผลิตภัณฑ์จริงในโรงงานอุตสาหกรรมซึ่งอาจจะมีการตัด ทำลายชิ้นงานเพื่อแยกชิ้นงานเพื่อมาทำการทดสอบ ดังตัวอย่างที่เห็นเป็นชิ้นงานทดสอบได้ เช่นกันแต่ความสะดวกในการดำเนินการในขั้นต่อ ๆ ไป ไม่สะดวกนักจึงต้องอาศัยการเสริมขนาดโดยการนำไปทำตัวเรือน สำหรับการทำตัวเรือนเพื่อช่วยในการจับยึดชิ้นงานให้สะดวกในการปฏิบัติงานต่อ ๆ ไป เรายังแยกการทำตัวเรือนออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. การทำตัวเรือนแบบร้อน
2. การทำตัวเรือนแบบเย็น

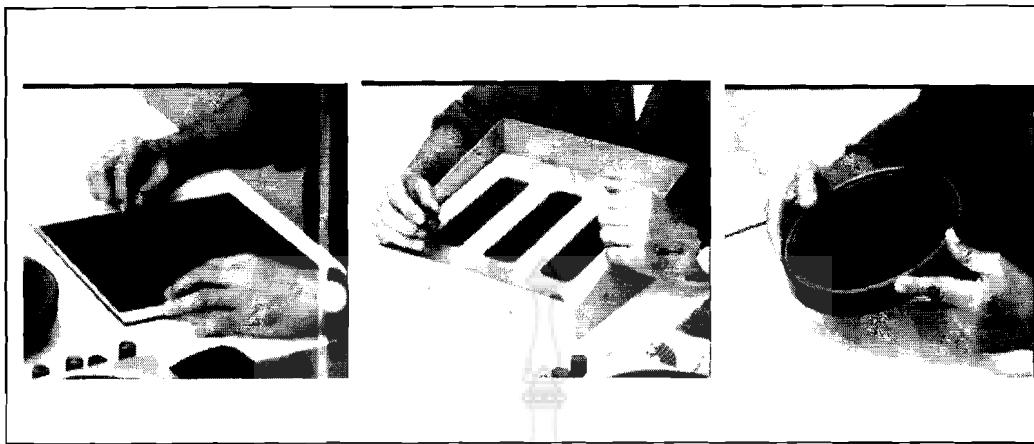
ที่เห็นอยู่นี้เป็นการทำตัวเรือนแบบเย็นซึ่งประกอบไปด้วยชิ้นงานง่าย ๆ ได้แก่ห่อ pvc หรือห่อประปา เรายาบางส่วนของห่อประปามาทำเป็นปลอกตัวเรือนได้ วิธีการง่าย ๆ คือ การพันกระดาษเพื่อกำหนดเส้นขอบที่จะตัดระยะการตัดประมาณ 30 มิลลิเมตร หรือให้ยาวกว่า 20 มิลลิเมตรขึ้นไป จากนั้นขีดเส้นรอบกระบอก pvc กำหนดจุดตัดและเลือyd้วยดิจิมือ เรายังได้กรอบออกให้ทำตัวเรือนเย็นแบบง่าย ๆ การทำตัวเรือนเย็นควรมีฐานรอง และฐานรองที่ดีที่สุด คือ กระโจก สำหรับการปฏิบัติงาน ต้องทำสารหล่อลื่นที่บริเวณกระโจก เพื่อความสะดวกในการแกะชิ้นงานออก ในที่นี้จะใช้ วาสติกเป็นสารหล่อลื่นที่บริเวณกระโจกให้ทั่วและในกระบอก pvc ด้วย ชิ้นงานที่จะทำการทำตัวเรือนนำมาบรรจุลงบนฐานรองเอกสารของครอบครอง พื้นที่ที่เหลือในกระบอกกับชิ้นงานเพื่อไว้ประมาณ 50 % เพื่อให้มีเนื้อที่ในการจับยึดและเพิ่มความแข็งแรง การเทสารเหลวประเภท เรซินลงไปเคลือบ

รูปภาพ 6 : รูปแสดงการทำตัวเรือนเย็น

ในชิ้นงานนั้นที่สำคัญจะประกอบด้วยกระบอกจะต้องไม่ทำให้เรซินร้าวออกมากได้ วิธีป้องกันการร้าวของ เรซิน คือ การใช้ดินน้ำมันกดบริเวณรอบ ๆ กระบอก pvc เมื่อยาดินน้ำมันรอบฐานเรียบราบอยแล้วก็จัดชิ้นงานให้อยู่ในตำแหน่งกึ่งกลางของกระบอก การเตรียมสารเรซินที่ใช้เท่านั้นที่จะดีที่สุด โดยทั่วไปประกอบด้วยวัสดุ 2 ส่วนคือ เรซิน และตัวที่ทำให้แข็ง (Hardener) โดยปกติการผสม Hardener ในเรซินจะผสมประมาณ 1-2 % ตัวอย่างชิ้นงานนี้ประมาณ 4 -6 หยดเท่านั้น

การเตรียมเรซิน เพื่อการทำตัวเรือนแบบเย็น ภาชนะที่ใช้ผสมต้องสะอาดบรรจุภัณฑ์เรซิน ได้เพียงพอ Hardener หยดผสมลงไปในกระบอก และคนให้เข้ากันดีเสียก่อน พยายามอย่าให้เกิดฟองอากาศและค่อย ๆ เทลงไปในกระบอกที่เตรียมไว้ กระบอกจะมีความสูงกว่าปริมาณเรซิน ที่เทเพื่อป้องกันการล้น ดังนั้นการตัวเรือนแบบเย็น ช่วงนี้ต้องรอจนกว่าเรซินแข็งตัว อย่างน้อยๆ ประมาณ 30 นาที หลังจากเวลาผ่านไปจะน้ำหนักตัวเรือนแข็งตัวสมบูรณ์แล้ว ก็เป็นการแกะเรซินออก จากกระบอก pvc โดยการแกะดินน้ำมันที่ติดอยู่รอบ ๆ แล้วดึงห่อ pvc ออก จะพบว่าชิ้นงานที่หุ้มด้วยเรซินเสร็จเรียบร้อยแล้ว พร้อมที่จะแกะออกจากกระบอก และตกรแต่งให้เป็นชิ้นงานตัวอย่างนิด การทำตัวเรือนแบบเย็น และที่เห็นอยู่นี้เป็นชิ้นงานตัวอย่าง การทำตัวเรือนแบบเย็นโดยใช้ขั้นตอนเหมือนกับวิธีที่กล่าวมาแล้ว

รูปภาพ 7 : รูปแสดงการเตรียมอุปกรณ์ในการขัดผิวหน้าชิ้นงาน

คำบรรยาย 5 บรรยายในหัวข้อ การเตรียมอุปกรณ์ในการขัดผิวหน้าชิ้นงาน

หลังจากเตรียมผิวหน้างานจะด้วยการตะไบ หรือกลึงปัดหน้าให้เรียบพร้อมลับคมเรียบร้อยแล้วชิ้นงานทุกชิ้นต้องกำหนดหมายเลข เพื่อป้องกันการสับสนโดยใช้อุปกรณ์ตอกหมายเลข ให้ทำด้านตรงข้ามกับผิวหน้างานที่จะทดสอบโครงสร้างจุลภาค จากนั้นก็เป็นการเตรียมกระดาษทรายเพื่อใช้ในการขัดผิวหน้างาน กระดาษทรายที่ผลิตไว้ในงานอุตสาหกรรมมีหลากหลาย ที่เห็นอยู่นี้เมื่อพิจารณาที่หน้าของจะเขียนไว้ว่า Water Proof Abrasive Paper หมายความว่า กระดาษทรายชนิดนี้ป้องกันน้ำได้โดยไม่ต้องกลัวว่า กระดาษทรายจะเปียกน้ำ ในแต่ละชีหักจะเขียนข้อมูลในทำนองเดียวกันและมักจะลงท้ายว่า ซิลิโคนคาร์บิเดที่น้ำถึง วัสดุที่ใช้ทำกระดาษทรายชนิดนี้มาจากซิลิโคนคาร์บิเด

ต่อไปเป็นการพิจารณากระดาษทรายภายในซองที่เห็นอยู่นี้ที่ข้างของเขียนว่า 60 หมายถึงใน 1 ซองบรรจุกระดาษทราย 60 แผ่น เบอร์กระดาษทรายคือเบอร์ 500 และเมื่อดึงกระดาษทรายออกจากซองที่ด้านหลังกระดาษทรายก็จะเขียนเบอร์ 500 เช่นกันและพิเศษของเม็ดทรายค่อนข้างละเอียด ในการเตรียมขัดผิวหน้างานซึ่งแบ่งระดับการตัดออกเป็น 3 ระดับ คือ

ระดับ 1 ขัดหยาบหรือขัดระนาบ

ระดับ 2 การขัดระเอียด

ระดับ 3 การขัดผิวน้ำหรือขัดมัน

การใช้กระดาษทรายขัดผิวหน้างาน เริ่มจากการขัดระนาบก่อนโดยใช้กระดาษทรายเบอร์ต่ำและผิวน้ำ ตัวอย่างเช่นกระดาษทรายเบอร์ 180 และเมื่อขัดผิวหน้างานด้วยเบอร์ 180 เรียบร้อย

รูปภาพ 8 : รูปแสดงการเตรียมอุปกรณ์ในการขัดผิวน้ำชินงาน

แล้ว ก็จะตามด้วยเบอร์ 220 และ เบอร์ 320 เบอร์ 400 เบอร์ 600 ตามลำดับ โดยทั่วไปการเพิ่มเบอร์ของกระดาษทรายแต่ละครั้งอาจจะเพิ่มครั้งละ 200 ก็ได้ เช่น จากเบอร์ 600 เป็น เบอร์ 800 เบอร์ 1000 และเบอร์ 1200 เป็นต้น นี่คือการเตรียมกระดาษทรายให้ขัดผิวน้ำงานเบื้องต้น ก่อนการขัดมัน ระดับต่อไปเป็นการเตรียมกระดาษทรายที่ใช้ในการปฏิบัติซึ่งอาจจะแบ่งกระดาษทรายออกเป็น 2 ส่วนเพื่อสะดวกในการใช้งานเป็นรายบุคคล

ขั้นตอนในการขัด เริ่มจากการขัดหยาบหรือขัดระนาบ โดยอาศัยกระจากเป็นแผ่นรอง เพราะกระจา动能มีผิwmันและเรียบ นำกระดาษทรายวางบนกระจากระนาบ การขัดเป็นการขัดด้วยมือ ถ้ามีอุปกรณ์ช่วยในการขัด เช่นเครื่องซึ่งมีจานรองการขัด ประกอบด้วยจานรองและตัวล็อกจานกับกระดาษทรายให้ติดกัน ตั้งนั้นกระดาษทรายที่เตรียมไว้จะต้องตัดให้มีขนาดเท่ากับจานรองนำมาบรรจุเข้ากับจานรองขัดแล้วล็อกให้แน่น สรุปการขัดมันหรือขัดผิwmันซึ่งเป็นขั้นตอนสุดท้ายจะใช้ผ้าสักหลาดหรือกำมะหยี่แทนกระดาษทรายขัดชิ้นงาน ก่อนจะนำไปกดกรด และสองดูโครงสร้างเป็นลำดับต่อไป

กรณีการขัดชิ้นงานด้วยมือ และมีอุปกรณ์เป็นแผ่นรองรับ แท่นนี้จะต้องมีระนาบรองรับระนาบที่ใช้ก็คือกระจาก ใช้กระดาษทรายทั้งแผ่นวางบนกระจาก นำแผ่นปิดมาทับบนกระดาษทรายเพื่อรองรับการขัดต่อไป การขัดด้วยแท่นรองจะมีร่องขัดจะใช้ร่องขัดได้ก็ได้ ทุกครั้งที่ขัดผิวน้ำงานในแต่ละรอบ ลายในการขัดจะปรากฏที่ผิวน้ำชินงาน การเปลี่ยนกระดาษทรายแต่ละครั้งจะเปลี่ยนกระดาษที่มีความละเอียดเพิ่มขึ้น 1 เบอร์ เช่น จากเบอร์ 180 เป็น 220 ชิ้นงานทดสอบที่ขัดให้หมุนไปเป็นมุม 90 องศา และทำการขัดเหมือนขั้นตอนแรก เพื่อให้รองรอยของการตัดสลับกัน ตั้งนั้นการเปลี่ยนกระดาษทรายแต่ละครั้ง จะทำควบคู่ไปกับการหมุนชิ้นงานไป 90 องศาด้วยขั้นตอนการขัดด้วยกระดาษทรายจะสิ้นสุดที่เบอร์ 1000 หรือ 1200 จากนั้นก็เป็นการขัดผิwmันด้วยสักหลาด ซึ่งจะเห็นว่าสักหลาดไม่มีผงขัด จึงจำเป็นจะต้องนำผงขัดมาช่วยในการขัดผิวน้ำงาน ในช่วงสุดท้ายผงขัดอาจจะเป็น ผงขัดเพชร หรือผงอะลูมิเนียม วิธีใช้ จะใช้โดยลงบนจานขัดหรือผสมน้ำไว้ในช่วงหมุนทำการขัดไปด้วยก็ได้ ตั้งนั้นสุดท้ายของชิ้นงาน ก็จะนำไปขัดกรดจะต้องผ่านขั้นตอนการขัดผิwmันด้วยผ้าสักหลาด และผงขัด

รูปภาพ ๙ : รูปภาพแสดงการปฏิบัติงานขัดผิวน้ำหน้าชิ้นงาน

คำบรรยาย ๖ บรรยายในหัวข้อเรื่องการปฏิบัติงานขัดผิวน้ำหน้าชิ้นงาน

หลังจากเรียนรู้การขัดเบื้องต้นมาแล้ว ช่วงนี้เป็นการปฏิบัติงานจริงโดยการเตรียมผิวน้ำหน้าชิ้นงานสำหรับการทดสอบโดยการขัดมือ โดยอาศัยแท่นรองการขัดกระดาษทราย ถ้ามีกระดาษทรายทั้งแผ่นโดยไม่ได้แบ่งส่วน สามารถประกอบใช้งานขัดได้ แต่ถ้าได้กระดาษทรายที่แบ่งส่วนมาแล้วก็ยังใช้งานได้เช่นกัน โดยการประกอบกระดาษทรายเข้าในตำแหน่งที่ใช้งาน โดยเริ่มจากเบอร์น้ำยาที่สุดก่อน พร้อมกับยกแท่นรองไปวางในตำแหน่งรองรับน้ำ ให้แหล่งน้ำตำแหน่งที่จะขัดงาน ขั้นตอนการขัด โดยการจับชิ้นงานแล้วให้ขัดขึ้นหรือขัดลง ในทิศทางเดียวกันเมื่อสุดช่วงขัด ให้ยกชิ้นงานแล้วกลับมาตั้งตันใหม่ ที่ตำแหน่งเดิมห้ามหมุนชิ้นงาน ขัดผิวน้ำหน้าชิ้นงานจนกว่าชิ้นงานจะเกิดเส้นการขัดไปในทิศทางเดียวกันหมดทั้งพื้นที่ สำหรับน้ำที่เปิดให้ควบคุมความแรง เพื่อป้องกันการกระเด็นและลงความสั่นเปลือยของน้ำ และอย่าเปิดน้ำอ่อนจนไม่สามารถไล่เศษการขัดที่ติดกับกระดาษทรายออกได้ เพราะน้ำจะซวยชำระล้างผงขัดที่ติดค้าง และเศษที่ขัดแล้วออกไป ดังนั้นการขัดแต่ละครั้งขอให้ขัดไปทางทิศทางเดียว จนกว่ามีลายขัดขึ้นที่ผิวน้ำหน้าชิ้นงานทั้งหมดจึงเปลี่ยนเบอร์กระดาษทรายใหม่ พร้อมหมุนชิ้นงาน 90 องศา จึงขัดต่อลายขวางกับลายเดิม

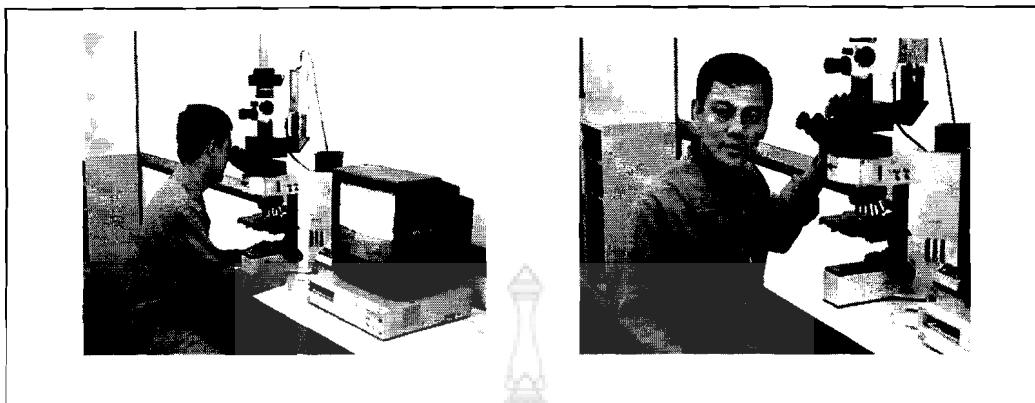
การขัดด้วยโต๊ะขัดงานที่เห็นอยู่นี้ เป็นโต๊ะสำหรับขัดผิวน้ำหน้าชิ้นงานโดยเฉพาะ มีก้อนน้ำเพื่อระบายผงขัด ขั้นตอนการขัดชิ้นงานเหมือนกับการขัดด้วยแท่น ข้อต้อง注意ขัดประเภทนี้ จะสั่นเปลือยน้ำอยู่ระหว่างระบบน้ำหมุนเทียน เมื่อเลิกขัดชิ้นงานแล้วจึงปล่อยน้ำที่ใช้ทิ้งไป

การขัดด้วยเครื่องขัด ที่เห็นอยู่นี้เป็นเครื่องขัด 2 งาน ซึ่งจะช่วยทุนแรงการขัดไปได้มากที่เดียวแทนที่จะใช้มือในการขัด เครื่องจะหมุนตามกระดาษทราย ผู้ปฏิบัติงานจะทำหน้าที่เพียงจับ

รูปภาพ 10 : รูปภาพแสดงการปฏิบัติงานขัดผิวน้ำหน้าชิ้นงาน

ชิ้นงานให้แน่นแค่นั้น เครื่องจะทำหน้าที่ขัดแทน งานขัด 2 งานจะหมุนทำงานไปพร้อม ๆ กัน ความเร็วของของการขัดทั้งชนิดงานเดียว และงานคู่ ส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วย สวิตซ์ปิด-เปิดที่มีความเร็ว 2 ระดับ ขั้นตอนการทำงานด้วยเครื่องขัด เริ่มจากการเปิดน้ำที่แรงดันพอเหมาะสม เปิดสวิตซ์ไฟ ให้เครื่องทำงานโดย เดือดความเร็วของที่ขัด และนำชิ้นงานลงขัดโดยวางชิ้นงานลงบนajan ที่มีกระดาษทรายติดอยู่ ไม่ต้องออกแรงกดชิ้นงานมากนัก ให้น้ำหล่อเลี้ยงตลอดเวลาเพื่อป้องกันชิ้นงานร้อน และเป็นการไล่เศษที่ติดค้างที่หน้ากระดาษทรายออก เมื่อขัดไปประยานึงพิจารณาชิ้นงาน ถูร่องรอยการขัด ถ้าได้ก็เปลี่ยนกระดาษทรายเบอร์ละเอียดต่อไป และในการเปลี่ยนกระดาษทราย แต่ละครั้ง จะทำการบคู่ไปกับการทำหมุนชิ้นงาน 90 องศา เช่นเดิม การขัดขั้นสุดท้าย โดยใช้กำมหยี่ หรือผ้าสักหารดพร้อม ด้วยแรงขัดอยู่ในน้ำ ทำการขัดเหมือนขั้นตอนที่ผ่านมา จนได้ผิวน้ำหน้าชิ้นงานที่เรียบและมัน ก่อนจะนำไปกัดกรด และนำไปทดสอบโครงสร้างจลภาคต่อไป

รูปภาพ 11: รูปภาพแสดงการอธิบายบทสรุป

คำบรรยาย 7 บรรยายในหัวข้อบทสรุป

ในวิชาโลหะวิทยา กระบวนการที่เตรียมชิ้นงานนั้นจะสิ้นสุด ด้วยวิธีการขัดผิวมัน แต่ในกระบวนการทางด้านโครงสร้างจุลภาค จะต้องมีต่อไปอีก จะเห็นว่าชุดสื่อการเรียนการสอนนี้ จะเป็นแต่เรื่องการเตรียมชิ้นงานทดสอบเบื้องต้นเท่านั้น การดูโครงสร้าง การวิเคราะห์ โดยอาศัยกล้องจุลทรรศน์หรือกล้องไมโครสโคป จะเป็นขั้นตอนในลำดับต่อไป ซึ่งจะต้องจัดเตรียมและถ่ายทำชุดการเรียนการสอนขึ้นใหม่เพิ่มเติม เรื่องราวนี้ผ่านมาจะเห็นว่า มีการเตรียมตั้งแต่การตัดชิ้นงานทั้งการตัดด้วยมือ ด้วยเลื่อยกดและด้วยเครื่องตัดกึงอัตโนมัติ พร้อมกับการเตรียมชิ้นงาน โดยการทำตัวเรือนเย็น จนกระทั่งการเตรียมผิวหน้างาน โดยการขัดด้วยกระดาษทราย ทั้งการขัดด้วยมือและการขัดด้วยเครื่องขัด เป็นการเตรียมเบื้องต้นเท่านั้น เพื่อให้สอดคล้องกับการดูโครงสร้างจุลภาคต่อไป